EPOCA IV - N.º 83
DESEMBRE 1992

Edita: STE País Valencià. **Director:** Joan Blanco.
Alacant: Orense, 3. E. Dta. 03003 Alacant. Tel. 522 80 88.
Castelló: Pl. País Valencià, 6, 3.º 12002 Castelló. Tel. 20 68 27.
València: Avgda. Pius XII, 1, esc. 3-8. 46009 València. Tel. 348 66 99
Administració, redacció i publicitat: Avgda. Pius XII, 1, esc. 3-8. 46009 València. Tel. 348 66 99. Fax: 348 53 48.
Imprimeix: BC Artes Gráficas, S. A. Cambrils, 8. Tel. 365 04 50.
Depòsit legal: 1.454-1981. **Tiratge:** 9.000 exemplars.

Alli&ali

QUADERNS DELS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAIS VALENCIA

Sumari

- Primer Encontre de Dones de la Mediterrània
- Sentencia sobre la Adscripción en EGB **(pàg. 2)**

- La Vaga del dia 15
- Por una Escuela Solidaria **(pàg. 3)**

- Nou Reglament Orgànic de Centres de Secundària
- Oposiciones del 91
- Profesorado Interino **(pàg. 4)**

SUPLEMENT
- Simposi. *La Reforma Educativa*

I. Des de la Planificació a la Normalització **(pàg. 5)**

II. Estructura i Recursos del Sistema Educatiu **(pàgs. 6 i 7)**

III. El Disseny Curricular **(pàg. 7)**

- La Jornada Continuada en la Educación Infantil **(pàg. 8)**

- L'homologació de les Activitats de Formació
- Proyecte "Cent Mesures per a Millorar l'Ensenyament"
- Módulos Económicos para el sostenimiento de Centros Concertados **(pag. 10)**

- Comparació Pressupostos MEC-GV
- Presupuestos Generales Privada 93
- Privada: La Administración no cumple
- Ajuste de Plantillas Personal de la GV **(pàg. 11)**

- Universitat:
  -El Racó del PAS
  -Rendibilitzar la Universitat
- **BON NADAL** **(pàg. 12)**

Autoritarisme i participació educativa

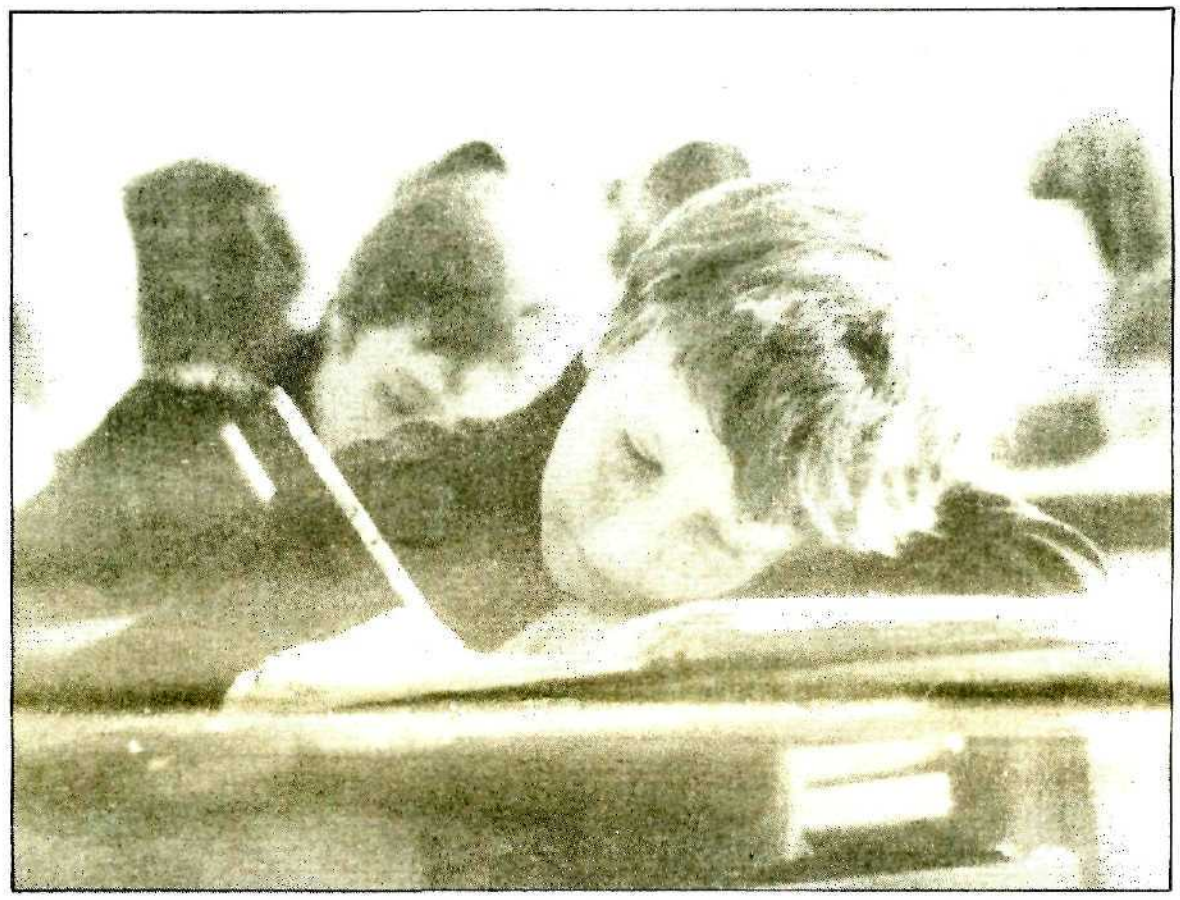

La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència sembla preocupada per la falta de participació de la Comunitat Escolar en les Eleccions als Consells Escolars de Centre.

La solució, per a l'Administració, passa per una modificació de la normativa que regula els Consells Escolars, però no es plantegen dotar-los de més competències ni de més recursos humans, materials i econòmics .

Mentrestant, s'està intentant, des d'algunes instàncies administratives, retallar les iniciatives que els sectors més dinàmics dels centres es plantegen, enfrontar el professorat amb els pares i les mares... A hores d'ara no són pocs els centres, equips directius... que han tingut comunicacions oficials ordenant-los que s'han de dedicar únicament i exclusiva a les "tasques pròpies dels centres i a les seues responsabilitats".Aquesta actuació de l'Administració fa que la vida als centres cada dia estiga més burocratitzada, situació que des de l'STE-PV considerem totalment innecessària i errònia.

Ara, en moltes comarques i pobles s'estan reunint els membres de la Comunitat Escolar per a donar una resposta a aquest tipus d'actuacions, les quals, de tenir continuïtat, segurament acabaran per generar una resposta contundent per part del professorat. Però d'això ja en parlarem.

DADES DE PARTICIPACIO A LES ELECCIONS DELS CONSELLS ESCOLARS

Professorat: 90,43%. Alumnat: 69,26% Pares i mares: 20,78%.
Personal d'administració i serveis: 86,53%. TOTAL: 35,52%

I.E. "Internacional de l'Educació"

El proper mes de gener es reunirà a Estocolmo el Congrés Constitutiu de la "Internacional de l'Educació". Aquesta fita històrica ho és com a conseqüència del procés d'unitat entre les dues grans organitzacions sindicals internacionals del professorat existents en l'actualitat: la CMOPE y l'SPIE. El nostre sindicat, mitjançant la Confederació d'STEs, és membre de ple dret de la Confederació Mundial d'Organitzacions de la Professió d'Ensenyant (CMOPE), que agrupa al voltant de 12 milions de professionals del sector. Els objectius de la nova Internacional són els propis d'una organització exclusiva de l'ensenyament, és a dir, els relacionats amb els temes sindicals i professionals, a més d'altres compromisos relacionats amb la Pau, la Justicia i la Solidaritat. Aquests últims han estat el centre d'activitat de la gran majoria de les organitzacions membres al llarg de llur existència.

Des de l'STE-PV només ens resta saludar la nova Internacional de L'Educació i donar-li la nostra cordial

BENVINGUDA.

DAN LA RAZON A LOS BAREMOS QUE ESTABLECIO LA JUNTA

EL SUPREMO REVOCA LA SENTENCIA DE ANDALUCIA SOBRE LAS OPOSICIONES DE EGB

El Tribunal Supremo ha anulado una sentencia de Tribunal Superior de Justicia TSJA) que obligó a la Junta de Andalucía a limitar a tres puntos en el baremo de calificaciones los méritos del profesorado interino en las oposiciones para Enseñanza General Básica celebradas en 1991 y 1992.

El fallo se refiere a un recurso presentado ante el TSJA por la llamada "coordinadora de opositores libres de Magisterio" que no obtuvieron plaza, ante lo que este órgano de justicia decidió que se redujera a tres puntos por méritos de experiencia docente, en vez de los seis que estableció el Real Decreto.

El fallo se sitúa en la misma línea del que hace meses se produjo en relación con las oposiciones de enseñanza secundaria.

Esta sentencia viene a dar la razón a la postura defendida por USTEA-STEs, único sindicato que recurrió junto a la Junta de Andalucía, en el sentido de que "los seis puntos por experiencia docente para el profesorado interino es legal". Este sindicato ha realizado estudios jurídicos en relación con ambas sentencias, que sostienen que el "acceso por concurso", fórmula tradicionalmente defendida por el profesorado interino y por el STEPV-STEs, era perfectamente legal como consecuencia del desarrollo de la Transitoria V de la LOGSE. Con este sistema se hubiesen evitado las ambigüedades que han provocado hechos como éste.

Ahora sólo hace falta esperar que el Tribunal Supremo se pronuncie sobre las oposiciones celebradas en el País Valenciano y acabe, de una vez, con más de año y medio de incertidumbre.

Celebrat a València

Primer encontre de dones de la Mediterrània

Del 24 al 28 de novembre s'ha celebrat el Primer Encontre Internacional de Dones de la Mediterrània, al Palau de Pineda de la ciutat de València, organitzat per l'Institut Valencià de la Dona.

La trobada ha estat dividida en tres grans blocs: "Mitos, ritos y leyendas mediterráneas","Los pueblos del Mediterráneo: lo permanente de sus señas de identidad", i "La participación del trabajo femenino en las rentas sociales: los diferentes modelos económicos-culturales del área".

Les jornades s'han desenvolupat en dos plànols paral.lels: un fòrum, constituït per les representants culturals més rellevants de cadascun dels pobles del Mediterrani presents, i un congrés on s'han exposat les comunicacions.

Resulta molt difícil fer un resum d'aquestes jornades, perquè s'ha tractat la problemàtica de la dona des de diferents perspectives: sociològica, filosòfica, històrica, artística, religiosa, laboral, econòmica... En aquest marc, cal destacar l'ambient de tolerància i respectè per totes i cadascuna de les cultures i llengües que allí estaven representades, i també els interessants debats que s'han suscitat al voltant de la problemàtica tractada.

La situació de la dona en els països de l'Europa mediterrània i en els països d'Africa és molt diferent, però totes les dones del Mediterrani tenim problemes comuns: l'accés de les dones a l'àmbit públic ve determinat i condicionat pels subjectes socials hegemònics, la qual cosa es tradueix en la baixa representativitat de les dones en els llocs directius i en la política. La presència en el món laboral és menor i són més nombroses que els homes en l'economia submergida, la qual cosa implica patir unes condicions laborals més precàries que els barons.

Joaquima Alemany i Roca ens parla de la "Cultura del silenci", referint-se a la cultura mediterrània. En Aristòtil, citant Gorgias, trobem aquest model cultural que s'ha estés a tota l'àrea mediterrània i a segles posteriors:

"Molt bé li està a la dona
i molt llustre li dóna
el silenci; però no li està
al baró bé mut ser."

Encara que avui en dia és cert que la dona s'ha incorporat a l'àmbit públic, no ho ha fet en igualtat de condicions amb els homes i s'infravaloren les aportacions de les dones a la societat.

Després d'haver discutit i analitzat les diferents situacions de les dones dels països mediterranis, dins de la crisi que pateix el món actual, el fòrum constituït en aquestes jornades ha vist la necessitat de reivindicar el paper polític, social, econòmic i cultural que juguem les dones en la construcció d'un món més just, tolerant i respectuós.

Per tot açò el fòrum conclou i exigeix:

* El reconeixement de la ciutadania plena i sencera per a totes les dones, que s'ha de concretar en tots els àmbits de la vida privada i pública, en la família i en la societat.

* La completa igualtat de drets entre les dones i els homes, i l'eliminació de totes les discriminacions jurídiques, econòmiques, polítiques i socials.

* La ratificació pels Estats de la "Convenció de les Nacions Unides sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació respecte a les dones" (1980).

* Donar suport als esforços realitzats pel Comité per a l'Eliminació de la Discriminació respecte a les Dones (CEDAW), de les Nacions Unides, i de totes les associacions i estructures que actuen en aquest sentit.

I també proposa:

* Crear un espai comú de reflexió i d'acció que sensibilitze i informe a l'opinió pública, als responsables a nivel nacional i internacional i al sistema de les Nacions Unides sobre els problemes de les dones de la regió mediterrània.

* Preservar espais de llibertat i de paraula de les dones i crearlos quan no existeixen, conservar i perpetuar els seus encontres per a formar un grup de pressió per a ajudar a millorar la situació de les dones de la Mediterrània.

* Crear una xarxa d'intercanvi d'informacions.

* Editar un Butlletí d'informació sobre la situació de les dones de la Mediterrània.

* Establir una carta de cooperació entre les Universitats, els centres d'investigació, etc. que facilite l'intercanvi d'estudiants, d'investigadores i de docents.

* Afavorir la publicació de treballs realitzats per dones en l'àmbit de les ciències i de la creació literària.

* Aprofundir en el coneixement de les diferents cultures, accentuant l'herència, la memòria i el patrimoni comuns.

* Reforçar la capacitat d'organització i del moviment associatiu de les dones mitjançant la formació en tècniques de comunicació i de responsabilitat.

* Recaptar i transmetre informació sobre els bancs de dades existents.

* Constituir espais que potencien el diàleg entre dones de totes les edats i totes les comunitats, en cada país mediterrani.

L'experiència d'aquestes jornades ha estat molt gratificant, però la lluita feminista és necessària i no limitar-se a encontres puntuals, sinó que ha de ser continuada i persistent per a construir una cultura que ens permeta conéixer millor el que som les dones i homes de la Mediterrània.

Per a acabar, comunicar-vos que el material de les Jornades està a la vostra disposició a la seu del sindicat a València.

SENTENCIA SOBRE LA ADSCRIPCION EN EGB

El Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana ha estimado un recurso interpuesto por el Sindicato ANPE contra la Resolución de la Dirección General de Régimen Económico y de Personal de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana, de 9 de julio, que desestima el recurso de reposición formulado contra la Orden de dicha Conselleria de 9 de mayo de 1990, por la que se anuncia la convocatoria para la adscripción de profesorado de EGB. El fallo de la sentencia anula los actos administrativos (orden de adscripción y desestimación del recurso de reposición) por no existir previamente una catalogación de puestos de trabajo.El recurso estaba basado en los siguientes motivos:

1.-El sistema de habilitación fijado en el RD 895/89 supone una restricción y supresión de derechos para impartir materias propias del sistema educativo en los Centros de Enseñanza General Básica.

2.-La inoportunidad del momento de la publicación de la orden impugnada, dada la pendencia de recursos contra la resolución definitiva del procedimiento de habilitaciones.

3.-La insuficiencia de los plazos establecidos para completar peticiones de puestos de trabajo a incluir en las listas publicadas y formular reclamaciones contra la propuesta de adscripción.

4.-La falta previa de catalogación de los puestos de trabajo a la adscripción a los mismos.

Los tres primeros motivos son rechazados por el Tribunal y es el cuarto el que estima y le lleva a anular la Orden de Adscripción.

El STE-PV está en estos momentos analizando el alcance de la sentencia. Independientemente de la valoración, que haremos en el momento en que tengamos elaborados los estudios que la complejidad de la nueva situación creada requiere; de la posible repercusión de ésta sobre los concursos de traslados y las supresiones escolares de los años 90, 91 y 92; de la situación en que queda el actual concurso de traslados, y de la solución que al final se adopte para cumplir la sentencia (si se ejecuta finalmente), no podemos dejar de manifestar que la situación creada tiene un UNICO RESPONSABLE: LA ADMINISTRACION EDUCATIVA VALENCIANA.

Ya en el año 90, y después de publicarse el REAL DECRETO 895/89, los sindicatos y la Conselleria acordamos un calendario para la negociación del desarrollo de este Real Decreto: red de centros-mapa escolar, habilitación, catálogo, adscripción..., calendario que se basaba en la negociación de forma global de todo el proceso. Los reiterados incumplimientos por parte de la Administración nos llevaron a proponer al profesorado la posibilidad de hacer un boicot al proceso y recurrir la orden de adscripción.

Reproducimos extracto de un documento que presentamos por registro el 8 de marzo de 1990 en la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia:

"Ante el proceso de habilitación que se está llevando por parte de los Servicios Territoriales de Educación y la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia de la Generalitat Valenciana, el STE-PV exige la prorroga del proceso debido a:

1.-El reconocimiento de nuevas titulaciones para la habilitación.2.-La falta de información y la descoordinación de las comisiones de habilitación, ya que actúan con distintos criterios y se interpreta de distinta forma la orden de habilitación.

3.-El incumplimiento del calendario de negociación acordado por los sindicatos y la Administración el pasado 15 de diciembre de 1989.

Por estos motivos le pedimos la prorroga hasta que no estén resueltos los siguientes temas:

1. Criterios de adscripción.
2. Catálogo de las plantillas de los centros.
3. Negociación del mapa escolar.
4. Criterios de zonificación.
5. Negociación de los puestos de trabajo de carácter singular y de especial dificultad.

Este documento deja constancia de cuál fue la postura del STE-PV ante todo el proceso posterior a la publicación del Concurso de Traslados de EGB.

En la MESA SECTORIAL habrá que ver cuál es la propuesta que la Conselleria plantea a los sindicatos. Tendremos que estudiarla y consultarla con el conjunto del profesorado. De momento la Conselleria sostiene que el catálogo fue publicado en tiempo y forma y no se ha podido determinar con claridad si el TSJ está refiriéndose a la catalogación de puestos de trabajo contemplada en la Ley de Medidas para la Reforma de la Función Pública (Ley 30/84) o a las Relaciones de Puestos de Trabajo previstas en el artículo 7 del Real Decreto 895/89, de Concurso de Traslados.

También nos preocupa, y ya lo hemos advertido a la Conselleria, todo el proceso de supresiones, tutoría de 6º, ciclo 12-14..., ya que de repetirse la misma actuación - negociaciones parciales y no negociación global- podrian volver a repetirse los problemas. Por este motivo y ante el documento que ha presentado la Conselleria sobre los criterios de supresiones para el curso 93-94 el STE-PV ha solicitado que sea retirado inmediatamente y que se NEGOCIEN con los sindicatos, entre otros, los siguientes puntos:

*Criterios del mapa escolar-planificación escolar-red de centros o lo que el Conseller llama ahora "plan de actuaciones para la implantación de la LOGSE en el País Valenciano" y su posterior negociación.

*Aplicación de la Reforma tanto en Primaria como en el primer ciclo de Secundaria Obligatoria. Catalogación de los centros de estas enseñanzas. Clarificación sobre el cumplimiento del Real Decreto sobre la aplicación de la LOGSE. ¿Se van a cumplir los plazos marcados por éste?

*Criterios de adscripción del profesorado a los centros y especialidades de Primaria y primer ciclo de Secundaria Obligatoria.

No sólo el STE-PV ha manifestado con contundencia esta postura; también la PERMANENTE del CONSEJO ESCOLAR VALENCIANO ha aprobado una resolución devolviendo el texto a la Administración y solicitando uno distinto.

La vaga de la Funció Pública també es la vaga de l'Ensenyament

En el marc de les mobilitzacions impulsades, entre altres, per l'STE-PV contra uns pressupostos restrictius, i pel dret efectiu a la negociació col.lectiva, tal i com es va acordar en el Consell Nacional al voltant d'una Campanya sobre els pressupostos, el passat dia 26 de novembre va tindre lloc la primera jornada de vaga en l'àmbit de tota la funció pública valenciana. La valoració que fem des del Secretariat Nacional és positiva, malgrat la resposta irregular i desigual segons zones geogràfiques i subsectors de l'Administració. També és veritat que des del nostre posicionament hem patit sectarismes absorBents per part dels de sempre; però això no ha de servir d'excusa ni de coartada per a ratificar la nostra legítima postura front a l'agressió que suposen tant les mesures restrictives com la impossibilitat de negociació de les nostres condicions de treball.

Les causes que motivaren la vaga del 26 estan presents:

L'Administració manté les seues postures i no podem callarnos front a la posició del Govern, que vol resoldre la crisi a base que la paguem els treballadors i treballadores; l'estratègia passa en primer lloc atacant el personal de la Funció Pública i, posteriorment afectarà a tota la societat: això és el que implica la congelació salarial, la negativa a complir la clàusula de revisió salarial -que implica la negació al dret efectiu de la negociació col.lectiva- i una política pressupostària restrictiva contra els serveis públics -que afecta, a més a més de les restriccions en l'Oferta d'Ocupació Pública, en la baixa qualitat dels serveis.

¿Hem fet alguna cosa més que el marc unitari? Nosaltres, com a sindicat majoritari a l'ensenyament, ens hem entrevistat amb tots els Grups Parlamentaris, amb l'objectiu de presentar les nostres esmenes al projecte de pressupostos que ha presentat el Consell de la Generalitat Valenciana a les Corts.

Efectivament, junt a les peticions econòmiques relacionades amb els aspectes salarials , l'STE-PV vol avançar també en l'altra reivindicació subscrita per totes

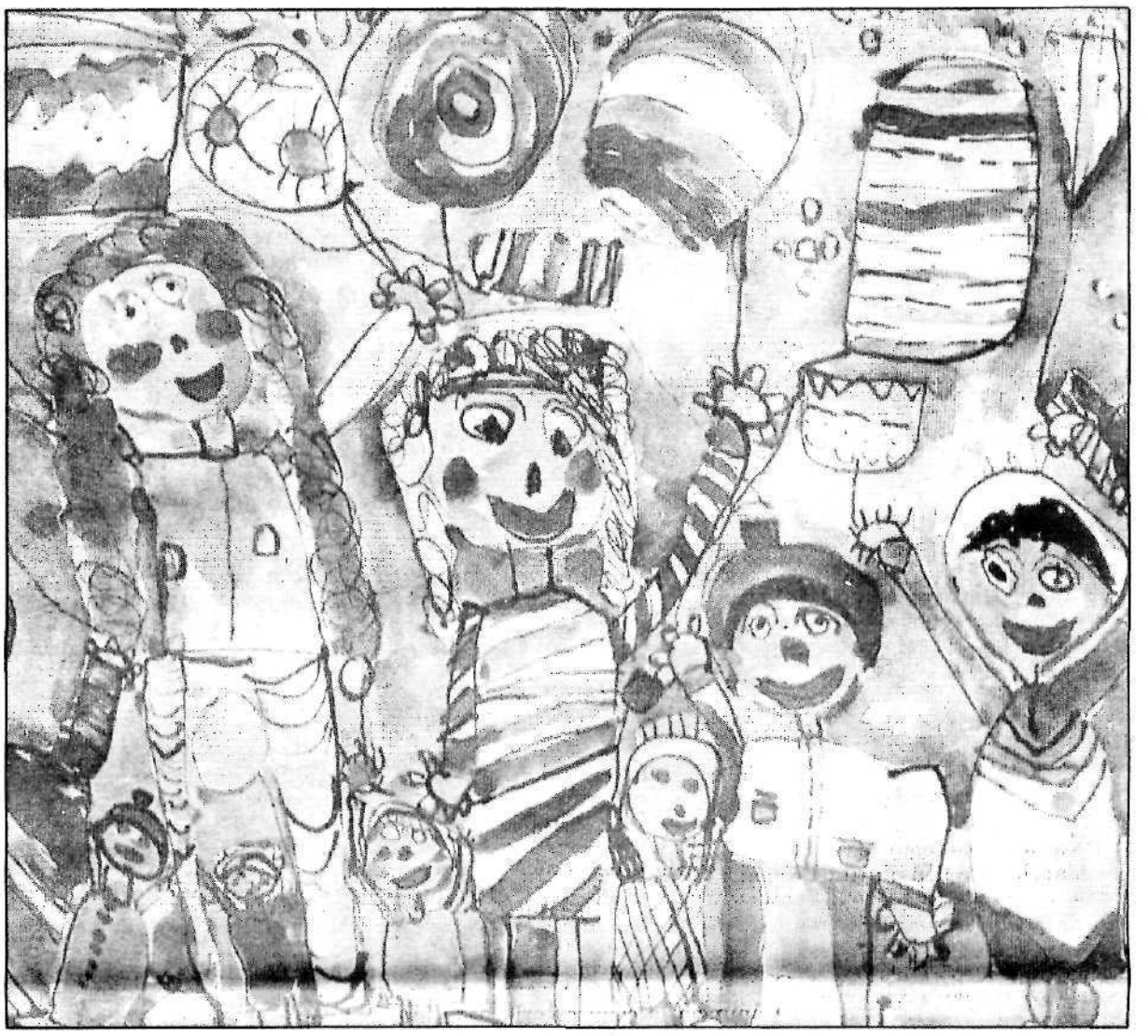

les organitzacions sindicals: la millora dels serveis públics. A continuació referim, en síntesi, les peticions que hem fet al PSOE, EU, UV i PP i que pensem proposar a totes les organitzacions sindicals per a què també les subscribisquen i puguen ser presentades abans de l'aprovació dels Pressupostos de la Generalitat Valenciana:

1.- Cal augmentar les dotacions d'educació, ja que l'increment pressupostat respon sobretot al compromís anterior adquirit dels sexennis i del creixement del professorat (1.105) per augment vegetatiu de la població en secundària, a més a més de la inflació prevista.

2.- És fonamental l'acompliment de l'addicional cinquena de la LOGSE, en el sentit de possibilitar al professorat interí l'accés a la funció pública, sense marginar el professorat tècnic de formació professional, la qual cosa implica dotacions adequades en l'Oferta d'Ocupació Pública.

3.- La partida pressupostària per a Formació i Perfeccionament del Professorat cal incrementarla, ja que la que figura, 0.97, implica una disminució real respecte a la del 92, el que entra en contradicció amb l'objectiu bàsic de la creació d'un Pla General de la Formació del Professorat al País Valencià.

4.- Es demana el manteniment, si més no, dels 260 milions per a l'Educació Infantil i, per supost, dels 70.000.000 que han desaparegut per al Patronat d'Escoles Infantils de la Ciutat de València.

5.- Es reclama les dotacions necessàries per a l'EPA.

6.- Més que siga a través del Projecte no de Llei, cal que s'introduesca l'ampliació pressupostària per a cobrir adequadament les substitucions de Primària i de Secundària .

7.- No pot donar-se l'amortització de les 94 places de personal subaltern i un bon nombre de personal laboral (EE II, Educació Especial, altres administracions...), ja que el personal inclòs en aquestes places a amortitzar són absolutament necessaris als centres.

8.- A pesar de les dificultats per a resoldre ara el tema, cal cercar el mecanisme que possibilite la desaparició de les afins als EE MM; les quantitats necessàries no són altes -al voltant del cost de 100 llocs de treball- i tenen una notable repercussió en la qualitat.

9.- Les Corts Valencianes van aprovar la reducció progressiva de les ràtios; qualsevol disminució dels 40 alumnes per aula implica un posicionament clar del Parlament Valencià; aquesta disminució progressiva ha d'estar acompanyada de la partida pressupostària adequada.

10.- La definitiva classificació en Instituts de BUP o de FP de les Seccions i Extensions d'EE MM no suposa dotacions altes, només que per als equips directius escaients, i són demanades amb urgència pels implicats.

11.- Habilitació dels crèdits necessaris per a la infrastructura i estat de conservació dels centres (sobretot alguns d'EE MM, en situació insostenible), així com per a les construccions necessàries.

12.- Es demanà claredat per conéixer la destinació dels fons de la Comunitat Econòmica Europea per a la Formació Professional. La programació dels mòduls/cicles formatius exigeix les corresponents dotacions.

13.- Demanem el mínim de l'1,1% del PIB per a la Universitat, especialment per a dotacions en infrastructura i construcció dels campus universitaris, i per a frenar la massificació.

14.- Sol.licitem el manteniment de la partida que contempla l'exempció de taxes universitàries.

Tots aquest elements, junt a l'augment salarial igual, si més no, a l'IPC previst pel Govern, la Clàusula de Revisió Salarial i l'acompliment de les mesures positives contemplades en l'Acord signat en la Funció Pública Valenciana, constitueixen la plataforma reivindicativa.

Per tot açò, continuem pensant que cal mantenir la mobilització amb més força i, per tant, convoquem una nova jornada de vaga el dia 15 de desembre, amb els mateixos objectius inicials els quals van determinar, després d'un procés assembleari, la convocatòria de vaga de l'STE-PV.

Secretariat Nacional, 1 de desembre, 1992

POR UNA ESCUELA SOLIDARIA

Uno de los antiguos ideales revolucionarios: eso de la "igualdad", eso de que nadie podrá ser discriminado por razón de etnia, sexo, orientación sexual, por ser pobre..., se está tambaleando. Todas las proclamas de nuestra sociedad hacen suyo este hermoso valor. Nadie lo pone en tela de juicio, y sin embargo el día a día se alza en su contra: "dominicana asesinada en Aravaca", "niña portadora de SIDA no puede ir al colegio", "arde Mancha Real", "los vecinos se oponen al comedor de indigentes", "a las chabolas de..", "al gueto de..".... Hasta los medios de comunicación alimentan eso de que no somos racistas, pero el lenguaje traiciona en ocasiones: "travestí autor del asesinato x", "gitano detenido por tráfico de droga"... Titulares que sin remedio siempre perjudican a los mismos: los más débiles.

Potenciar y extender el valor de la solidaridad, especialmente con los sectores más necesitados de nuestra sociedad: "pobres", "inmigrantes del tercer mundo", "emigrantes-charnegos", "enfermos del SIDA", "gitanos" y tantos otros ha de ser razón de nuestras escuelas; los responsables de la política educativa comparten y alientan este mensaje.

Pero la realidad, muchas veces, "traiciona" estos hermosos propósitos. Y, que sarcasmo, paralelamente nuestras ciudades van creando guetos-escuelas. Diseñan hermosas políticas de integración que no acaban de crearse del todo ya que las quieren gratis. ¡Mal remedio aquella integración basada en los "ajustes económicos"! Política educativa barata que no se acompaña con medidas para el desarrollo integral. Política con doble lenguaje que aún sigue sin atender las deficiencias ambientales, las necesidades de las escuelas de nuestros barrios y suburbios y de los pequeños núcleos rurales. Política basada, aun reconociendo los indudables avances, en eso de que "hay que rentabilizar nuestros escasos medios". Sólo hay que dar un repaso a los presupuestos y comprobar qué quiere decir "optimizar los recursos".

Pero que a los satisfechos se les ve el plumero es cosa sabida. Siempre ha sido así. Más duelen los olvidos entre hermanos. Con demasiada frecuencia olvidamos que fuimos emigrantes, o que tenemos un humilde origen, o que luchamos con fuerza por un futuro mejor y más nuestro. Olvidamos, cuando no renegamos claramente, nuestro propio pasado. Entonces es fácil encauzar nuestras propias insatisfacciones para que condenemos a ese ser humano más débil que fuimos antaño.

Es por ello tan necesario, en época de crisis más que nunca, poner a trabajar nuestras escuelas e institutos y dotarlos de más y mejores recursos.

Nos entristece observar la reducción de los Fondos de Ayuda al Desarrollo, de la congelación de los presupuestos sociales y educativos, de la sanidad, de los servicios sociales.

Trabajar por aumentar las dotaciones de nuestras ciudades y pueblos, del más grande al más pequeño, por la mejora y extensión de los servicios públicos, es la tarea de todos los sectores progresistas. Hay que trabajar por recuperar nuestras democracias aún de barro, por recuperar con los hechos ese viejo ideal de la igualdad, de la solidaridad.

OPOSICIONES DEL 91

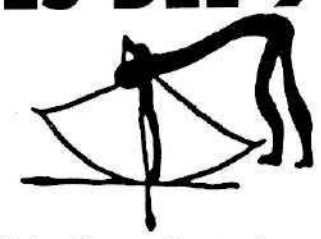

La sala 3ª del Tribunal SUPREMO, en fecha 23 de noviembre de 1992, ha comunicado a nuestro Servicio Jurídico que la Procuradora que representa a los recurrentes del Concurso-Oposición del 91 ha solicitado ante el Tribunal que :

1.-Declare la inadmisibilidad del recurso de apelación, presentado por la Generalitat Valenciana y los servicios jurídicos del STE-PV y otros, por concurrir la excepción prevista en el artículo 94.1 a) y no darse el supuesto previsto en el artículo 94.2 b) de la Ley de esta Jurisdicción.

2.-Subsidiariamente, y en el caso de admitirse la apelación: a) Rechace los documentos aportados por la Administración demandada y no admita el recibimiento del pleito a prueba, por no concurrir en las circunstancias del artículo 100.1 de la Ley de esta Jurisdicción.

b) Confirme la sentencia y el Auto de Aclaración apelados.

3.-Condene a costas a la Administración demandada.

Se pretende por parte de los que se llaman a sí mismos "opositores libres" que el Tribunal Supremo se declare "incompetente" ante el recurso de apelación presentado tanto por la Administración Valenciana como por nuestros servicios jurídicos.

El Servicio Jurídico del STE-PV presentó, con fecha 26 de noviembre, ante la sala tercera de este tribunal, las correspondientes alegaciones pidiendo que se resuelva negativamente respecto del escrito presentado por la parte apelada y que dicte sentencia de acuerdo con el escrito presentado en fecha 30-03-92, que pedía por una parte la nulidad de las actuaciones del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana y de otra la revocación de la sentencia,

Para acabar queremos hacer varias consideraciones sobre la situación actual del proceso jurídico:

1.-El recurso presentado ahora por "algunos opositores libres" pretende impedir y retrasar la decisión del Tribunal Supremo y que pueda dictar sentencia en la misma línea que lo hizo respecto a la que provenia del Tribunal Superior de Justicia de Andalucía. De esta forma ponen trabas formales para evitar que el Alto Tribunal entre a conocer a fondo el asunto debatido.

2.-Hay antecedentes jurisprudenciales (sentencias del Supremo de 23 de mayo del 85, de 2 de febrero del 84...) que declaran que el artículo 94.1 de la ley de Jurisdicción no es aplicable al presente procedimiento de protección jurisdiccional de los derechos fundamentales.

3.-El recurso que ahora se presenta no entra a rebatir ni los fundamentos fácticos y jurídicos ni los argumentos esgrimidos por nuestro recurso de apelación al Tribunal Supremo, ya que carecen de éstos para poder contrarrestar las alegaciones formuladas por nuestra representación, y por este único motivo se han limitado a tratar de impugnar el recurso de apelación de la Administración demandada.

En los próximos días enviaremos la documentación a las personas que formalizaron en su momento el recurso jurídico.

PROFESORADO INTERINO:

PRIMERO MADRID, AHORA ANDALUCIA

Más de mil interinos e interinas que trabajaron el curso pasado están ahora sin trabajo como consecuencia de los recortes presupuestarios realizados este curso por el Gobierno andaluz en Educación (recorte del cupo de sustituciones, reducción en la plantilla y supresión de un gran número de unidades).

Al mismo tiempo, la Junta de Andalucía ha dado por finalizado el Acuerdo de estabilidad. Por ello, la situación actual en relación a la continuidad en el trabajo está en función de las necesidades establecidas por la Junta. De esta manera nadie tendrá estabilidad; en el mejor de los casos, trabajo en precario.

Y EN EL PAIS VALENCIANO, ¿QUE?

En el anterior All-i-Oli ya comentábamos que las condiciones de trabajo empeoran. La Administración, unilateralmente, está haciendo retroceder las condiciones de trabajo ganadas tras muchos años de lucha. Los últimos contratos realizados este mes se están haciendo hasta el día 23 de diciembre, aunque la baja dure más tiempo. No sabemos si el 7 de enero los volverán a contratar, ni, caso que los contraten, si volverían al mismo puesto.

Cuando dicen los responsables de la Conselleria que no tienen dinero, hay que preguntarles:

-¿Cuántas dotaciones se ahorraron durante los meses de junio, julio, agosto y septiembre?

-El dinero correspondiente a este período, dos meses y medio, como minimo, sin cubrir las vacantes,¿en qué se gasta?

-Los primeros días de septiembre no son cobrados por el profesorado interino con estabilidad, ¿quién los cobra?

-La parte proporcional del sueldo correspondiente a la reducción de jornada de los funcionarios, ¿dónde está?

Podríamos pedir muchas más explicaciones, como, por ejemplo, si han cumplido el compromiso de un 4,5% para sustituciones (actualmente está en un 2,8%).Dudamos que los máximos responsables de la Administración educativa valenciana nos den respuesta satisfactoria, empezando por el propio Conseller de Cultura i Educació.

Habrá que empezar a pensar si lo que está pasando al profesorado interino no es más que el principio de lo que nos puede pasar a todo el funcionariado.

Nou Reglament Orgànic dels Centres d'Educació Secundària (Continuació)

S'està negociant en el MEC el nou Reglament Orgànic dels Instituts d'Educació Secundària. En el número 83 d'All i Oli (novembre) ja feien referència, des d'una vessant descriptiva, del document presentat per l'Administració. Ara volem exposar una primera reflexió, a partir de la realització durant el mes de novembre d'unes Jornades específiques que va organitzar la Confederació d'STEs, i que deuran servir per a obrir el debat. Un debat que és de tot el professorat i que l'STE-PV té intenció de desenvolupar en els claustres. Volem denunciar que aquesta negociació només es produirà a Madrid per molt que demanem una autèntica negociació al País Valencià, com bé ens demostra l'experiència en les negociacions dels Concursos de Trasllats, l'accés a la condició de catedràtic, etc.

Aquest nou Reglament, que serà d'aplicació immediata en aquells instituts on s'imparteixquen algunes de les etapes de l'Ensenyament Secundari, pretén ser un compendi de legislació dispersa. Però a més a més s'inclouen aspectes negatius per al professorat junt amb una jerarquització rampant.

1.- Equip Directiu

El director/a és elegit per 3 anys; per a l'elecció el Consell Escolar valorarà els "mèrits" (cursos per a càrrecs directius, informe d'inspecció...). Els requisits són: professorat definitiu amb 5 anys de docència i un any de permanència. No poden ser candidats els qui compartesquen horari amb d'altre centre.

Si no hi ha candidats, el Director Territorial nomenarà d'ofici a un definitiu del centre o a un Professor d'altre Institut en Comissió de Serveis.

La figura del vice-director/a desapareix. Per a designar el Cap d'Estudis i el Secretari és necessària la majoria absoluta del Consell Escolar; en una segona volta, majoria simple; si no hi ha majoria, el Director Territorial procedirà.

El Cap d'Estudis assumeix la representació del Director/a en la seua absència i amplia les seues atribucions (Comissió de Coordinació Pedagògica CCP, Activitats de Perfeccionament del professorat, organitzar proves d'accés als cicles formatius d'FP...).

La Secretària o Secretari assumeix les funcions tradicionals d'aquesta figura.

L'absència o malaltia tant del Cap d'Estudis com del Secretari/a, serà suplida pel professor/a que designe el Director/a. Allí on existesca serà un dels Caps d'Area.

L'Administrador/a substituirà el Secretari/a allà on el MEC ho determine. Haurà d'haver superat uns cursos organitzats per l'Administració, i la provisió d'aquests llocs es farà per concurs específic. Entre les seues competències, a més de les del Secretari/a, estan la Caporalia del personal docent pel que fa al règim administratiu. CONTROLAR L'ASSISTENCIA AL TREBALL, les relacions administratives amb el MEC i el règim disciplinari del personal docent i no docent.

Les Caporalies d'Area es crearan en instituts de gran tamany o complexitat. Dependran de la Caporalia d'Estudis i seran les corresponents a l'ESO, Batxillerats i Cicles Formatius (mòduls), substituiran al Cap d'Estudis o Secretari/a en cas d'absència o malaltia; les seues competències seran les que delegue en ells el Cap d'Estudis. Formaran part de l'equip directiu.

El Cap del Departament d'OIrientació i el del Departament d'Activitats Complementàries i Extraescolars s'incorporaran a l'equip directiu de l'Institut.

Seran nomenats pel Director Territorial a proposta del Cap d'Estudis i designats pel Director, per un període de tres anys, i han de ser definitius en el centre.

2.- *Departaments: DACE i DO.*

El Departament d'Activitats Complementàries i Extraescolars (DACE) estarà integrat per un Cap i per a cada activitat concreta pel professorat i alumnat responsable d'aquesta. El Cap formarà part de la Comissió de Coordinació Pedagògica. Assumeix funcions de la Vice-direcció (viatges d'estudis, intercanvis, activitats esportives, biblioteca, etc.) i s'incorporarà a l'Equip Directiu.

El Departament d'Orientació (DO) estarà composat per professorat del Cos de Professorat d'Ensenyament Secundari, entre els quals hi haurà almenys un de psicologia i pedagogia, i professorat del Cos de Professorat Tècnic d'FP. On hi ha programa d'integració s'incorporarà al DO el professorat que determine el MEC. Les seues funcions són, entre d'altres: coordinar l'orientació de l'alumnat, col.laborar amb els altres departaments en l'orientació de l'alumnat, col.laborar amb els altres departaments en la detecció de problemes d'aprenentatge i adaptacions curriculars, assessorar a la CCP, etc. A més a més el professorat d'aquest departament assumirà la docència de grups d'alumnat.

3.- Departaments didàctics

Continuadors de seminaris i departaments són els òrgans bàsics encarregats d'organitzar i desenvolupar els ensenyaments corresponents. EL NOMBRE MINIM DE PROFESSORAT PER A CONSTITUIR UN DEPARTAMENT SERA DE 3 (EXCEPTE EL DO I EL DACE). En matèries com francés, llatí, grec, educació física, etc. no existiria, doncs, departament que depenguera dels instituts. Tampoc no existiran departaments relacionats amb els ensenyaments d'FP en els instituts que no impartesquen FP específica. Quan no hi haja nombre de professorat suficient EL PROFESSORAT S'INTEGRARA EN EL DEPARTAMENT QUE DIGA EL DIRECTOR/A. Açò ens sembla totalment IMPRESENTABLE. El Cap del Departament Didàctic serà designat pel Director/a i nomenat pel Director Territorial per a 3 anys. LA CAPORALIA DEL DEPARTAMENT SERA OCUPADA PER UN PROFESSOR/A AMB LA CONDICIO DE CATEDRATIC/A; quan hi ha més d'un catedràtic/a, serà el cap aquell que designe el director/a una vegada oït el departament. Si no hi hagueren, la caporalia serà exercida pel professor/a que designe el director/a oït el departament.

Per a l'STE-PV aquest punt és insostenible. Suposa un agravi comparatiu per a una gran part del professorat. A més a més es deixa a l'arbitri del director/a qüestions de la màxima importància pedagògica. L'STE-PV denuncia aquesta situació i exigeix la modificació del requisit d'un nombre mínim per a constituir Departament, així com l'eliminació de prioritat dels catedràtics per a les Caporalies de Departament. L'STE-PV exigeix gestió. Pel que observem, aquest REGLAMENT s'allunya cada vegada més d'unes condicions democràtiques als centres.

Són funcions del Cap del Departament formar part de la CCP i participar en l'elaboració del Projecte Curricular d'Etapa.

Els Caps de Departament de Coordinació de Cicles Formatius (un per cada família professional que s'impartesca al centre) a més a més coordinaran la programació de Cicles Formatius, el seu accés, etc.; teòricament, no es tanca la possibilitat de Caporalia al Professorat Tècnic d'FP, però en realitat, com no han pogut accedir a la Condició de Catedràtic/a, serà pràcticament impossible l'exercici d'aquesta funció. Hi haurà un Cap per cadascuna de les Famílies Professionals. En concret es planteja la creació als instituts on s'impartesca l'FP específica. En aquests centres es constituiran Departaments de Família Professional que agruparan el professorat que impartesca FP específica en cicles formatius d'una mateixa família professional. No podran ser constituïts aquests Departaments on no s'impartesca l'FP específica.

El Cap de Departament podrà ser cessat pel Director Territorial a instància del Director/a prèvia PROPOSTA DE LA MAJORIA DELS MEMBRES DEL DEPARTAMENT.

4.- Consell Escolar

Es modifica la composició del Consell Escolar: s'unifiquen els de diferent nombre de mòduls. Estaran formats pel Director/a, Cap d'Estudis, un Regidor/a, cinc professors/es, dos pares o mares, tres representants de l'alumnat, un membre del personal no docent, l'Administrador/a o Secretari/a, amb veu però sense vot. Seran electors tots els membres del claustre, però elegible sols el professorat definitiu al centre.

5.- Altres temes

Es crea la Comissió de Coordinació Pedagògica (Director/a, Cap d'Estudis, Caps de Departaments), que té com a funcions l'elaboració del Projecte Curricular d'Etapa i la seua coherència amb el Projecte Educatiu de l'institut i la Programació General Anual, entre d'altres coses. També es desenvolupen les Programacions Didàctiques i les competències de les Juntes de delegats i delegades de l'alumnat. També es regulen les Tutories i les programacions didàctiques dels Departaments.

Comença a desvetlar-se l'enigma

Projecte sobre: "¿Què és la formació del professorat?"

¿Què passa amb l'homologació d'activitats de formació?

Ja s'ha cobrat el primer sexenni (els qui l'han cobrat, clar!) i com per arribar a aquest estadi sols feia falta haver treballat un mínim de 6 anys, siguent ara funcionari de carrera docent, tothom content. Però el professorat des que es va signar l'acord sobre el nou sistema retributiu continua pensant si les activitats escolars, extraescolars, "aescolars", de formació, informació, etc., li "serveixen" per assolir el nou cobrament extra.

Aquesta és una qüestió a la qual ha de donar resposta la comissió de seguiment de l'acord (en la qual no està present l'STE-PV). Ara per ara i perquè cadascú i cadascuna puga anar fent-se els seus càlculs i les seues càbales, pareix ser que ja tenen definides quines activitats "crediten". Pot ser aquest no siga el document final, però si més no, amb ell ja ens podem anar fent una idea.

I ja està tot? A la vista d'açò no es pot deixar de pensar en el "café per tothom", però es tanca la possibilitat de demanar tallat, descafeïnat o infusió. No anem a entrar a valorar si 1 crèdit per hora de curs és molt o poc, o si s'hauria de valorar més una Tesi doctoral o la publicació d'un llibre. Però es fa necessari algun comentari sobre quina és la interpretació, al nostre entendre, que fa aquesta comissió de la formació del professorat.

COMPTABILITZACIO DE L'OFERTA DE FORMACIO DEL PROFESSORAT: DEFINICIO D'ACTIVITATS I CREDITS

Participació en activitats de formació organitzades per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, les Universitats o altres centres públics de formació o altres institucions públiques o privades (sindicats, MRP, ARP...)	
— Obtenció titulacions universitàries	100 crèdits
— Hores impartides de cursos	2 cr./1 h.
— Assistència a cursos de més de 20 hores	1 cr./1 h.
Elaboració de projecte i materials per al desenvolupament curricular	
— Autoria	fins 60 cr.
Realització de projectes o treballs d'investigació i innovació i experimentació educativa	
— Autoria	fins 60 cr./any
— Execució	fins 20 cr./any
Participació jornades i congressos relacionats amb l'educació	
— Ponència	10 cr.
— Comunicació	5 cr.
— Assistència	10 cr.
Tesi doctoral	100 cr.
Publicacions i treballs relacionats amb l'educació:	
— Llibres (amb dipòsit legal o ISBN)	fins 60 cr.
— Materials didàctics (amb d. l. o ISBN)	fins 40 cr.
— Articles en publicacions especialitzades	fins 20 cr.
Intercanvis d'alumnes i viatges educatius:	
— Organització i realització d'intercanvis	5 cr./dia
— Organització i realització viatges educatius	5 cr./dia
Organització i direcció de grups de teatre, musicals, d'esport escolar:	
— Organització i realització d'escoles de pares	25 cr./any
— Organització i funcionament mitjans de comunicació escolar	25 cr./any
— Organització de grups de teatre	25 cr./any
— Organització de grups de música	25 cr./any
— Organització de grups d'esport escolar	25 cr./any
— Organització de grups mediambientals	25 cr./any
Organització de grups culturals	25 cr./any
Organització i direcció d'activitats educatives de caràcter conjuntural emmarcades en el projecte curricular del centre	5 cr./any

Així es pot observar (observació preocupant per a nosaltres) que sols consideren formació permanent a aquella que respon al típic esquema "persona sabuda que ofereix els seus coneixements a una audiència passiva que ha de rebre saber" (cursos). Açò es pot veure clarament al no contemplar-se els espais i temps que tradicionalment molts col.lectius de professorat han emprat per reflexionar sobre l'educació des del propi centre: on estan els Seminaris Permanents de Treball? On està la formació en centres? On la potenciació del treball cooperatiu?

Quant al treball dels MRPs, lògic serà que siguen ells qui demanen que les seues activitats siguen o no homologades i per tant computades per al cobrament de sexennis, però molt pretenciós ens pareix que siga aquesta comissió qui li marque ja d'eixida quines han de ser les activitats que si li van a reconèixer públicament: sols els cursos de més de 20 hores. L'STE-PV sempre hem considerat que els MRPs fan moltes més tasques de renovació pedagògica que els simples cursos de reciclatge i curiosament, almenys per a nosaltres, molt més engrescadores i trascendents per a l'educació que aquells. Per tant, no estaria de més que totes les seues activitats, TOTES, tingueren el reconeixement que mereixen.

I si entrem en eixos apartats que van a permetre a qualsevol assolir els crèdits necessaris per accedir a l'estadi-sexenni següent sense cap necessitat de passar per activitats de formació-informació-reciclatge, ens assalten alguns dubtes: per què no computa també un grup de dansa?, o d'astrologia? (per posar dos exemples). Per què se li dóna més importància a una visita a l'Aqua Park de Cullera que a la participació en un Consell Escolar de Centre o Municipal? I posats a organitzar, per què no es reconeix també l'organització dels centres i es prima els càrrecs directius?

Es evident que no és això el que els sectors progressistes de l'ensenyament estem esperant quan aquesta comissió interpretadora d'uns acords intenta plasmar en la realitat el que diu la LOGSE sobre que tot el professorat té dret i deure a la formació permanent, perquè sota la nostra òptica la FORMACIO PERMANENT és molt més (i en alguns aspectes molt menys) del que ara ens volen fer creure.

PROJECTE "100 MESURES PER MILLORAR L'ENSENYAMENT"

Ara fa poc més d'un any els MRPs de Catalunya varen fer públic el document "100 MESURES PER MILLORAR L'ESCOLA PUBLICA", del qual es va fer ressò la Federació de MRPs del País Valencià, donant-li difusió i obrint debats sobre ell en les proppassades Escoles d'Estiu. També en actes específics de presentació i debat a Castelló i Oliva. De totes les reflexions i aportacions arreplegades en aquest temps, els MRPs de Catalunya han elaborat el projecte "100 MESURES PER MILLORAR L'ENSENYAMENT".

Aquest projecte, segons els seus responsables, respon a una triple intencionalitat:

En primer lloc, atendre la necessitat d'un Projecte global d'avanç i millora del Sistema Educatiu, que tinga en compte tots els sectors i nivells possibles d'actuació.

En segon lloc, la voluntat de construir un Projecte col.lectiu que permeta identificar, cohesionar i potenciar les diverses experiències de millora educativa, que sovint es troben aïllades.

I finalment, l'ajust de les línies de treball dels MRPs al paper que volen jugar en la transformació qualitativa de l'escola.

Es planteja també la importància d'aplicar nous mètodes; fugir del corporativisme per plantejar solucions consensuades; impulsar projectes, crear xarxes de relació que faciliten el contrast; posar en disscusió els propis plantejaments com a base per poder buscar solucions col.lectivament, que passen necessàriament per tenir en compte la pluralitat de posicions i punts de vista.

És, en definitiva, un projecte que animem a conéixer i participar d'ell, tant a tot el professorat com a totes les persones interessades en la millora qualitativa de l'ensenyament

ELX: l'Institut de l'Assumpció. Un nou retard en la normalització lingüística

Enguany l'inici de curs a l'Institut de Batxillerat de l'Assumpció d'Elx ha estat marcat per una forta discussió sobre els "drets lingüístics" individuals. Malauradament, l'actitud intransigent de les persones que volen tindre el castellà com a llengua vehicular ha enterbolit l'ambient. Si els drets lingüístics individuals s'han de respectar, entenem que s'hauran de respectar tant per a qui opte pel castellà com per a qui opte pel valencià, cas contrari seria, és, fer un debat falaç i enverinador. O és que hi ha un "dret" que té més dret?

En començar el curs la direcció del centre va fer tot allò que es marcava a l'Ordre d'Inici de Curs per a adjudicar els grups al professorat i per a informar en quina llengua farien les seues classes.

En un grup de COU sorgiren dificultats per part de 25 alumnes d'una classe de 40. En aquesta classe els materials de treball són en castellà, l'alumnat s'expressa en la seua llengua habitual -castellà o valencià-, i la professora també. Vet ací el problema: la professora parla en valencià. En aquestes condicions, absolutament precàries per al valencià, pares i mares d'un grup d'alumnes d'aquesta classe i l'APA del centre exigeixen els "drets" de l'alumnat que vol rebre les classes en castellà. El grup que encapçala la protesta obvia diverses coses: el dret a rebre les classes en valencià de la resta del grup, el dret de la professora a expressar-se en valencià, i a més a més d'obviar-ho, no fa qüestió del fet que l'alumnat de la línia en valencià del centre no està rebent totes les classes en aquesta llengua, tal com marca la llei. A més a més empren com a argument el fet que l'alumnat no entén el valencià, l'empren i es queden tan tranquils. Obliden que aquest alumnat de COU té aprovada l'assignatura de valencià en EGB i en BUP amb una nota mitja de sis o superior a sis, tal com s'explica en l'informe del departament de valencià del centre, i que per tant, acadèmicament, la seua competència en valencià és indiscutible.

La nostra opinió

Tot i que es tracta del "problema lingüístic" que determinats sectors socials continuen "perpetrant" sempre que troben l'ocasió, la qüestió plantejada en aquest grup de COU no és més que una contradicció acadèmica: si l'alumnat és competent en valencià, res, absolutament res, des d'un punt de vista acAdèmica, s'oposa a l'activitat docent en valencià. Si l'alumnat no és competent -atesa la seua pròpia argumentació- l'autoritat acadèmica és la responsable de revisar-ho i actuar conseqüentment.(Pot ser alumne de COU qui té assignatures de l'EGB suspeses?)

De no ser una qüestió acadèmica, podria ser un problema d'organització interna del centre. Però tampoc no ho és, perquè l'aplicació normativa que s'ha fet de l'Ordre d'Inici de Curs ha estat impecable.

Per tant, mentre no es resol la contradicció acadèmica, hem de pensar que el problema, com déiem al principi, és la intolerància d'un grup reduït de persones, que, segurament, continuen pensant que les Lleis valencianes no estan fetes per a ells. Però potser també és el problema d'una administració que no aplica la Llei amb igualtat per a tothom. Per nosaltres, que s'aplique la Llei.

IX CONVENI: ES CONFIRMEN ELS MALS PRONOSTICS

Quan les coses es fan de pressa i malament no poden eixir bé. Tal com vàrem avançar en l'últim All-i-Oli, la possibilitat que el Ministeri de Treball no acceptara el Conveni es confirma i és més que probable que quan us arribe aquest All-i-Oli el Conveni ja estiga impugnat en l'Audiència Nacional. Impugnació que no es resoldrà fins d'ací a tres o quatre mesos.

Respecte el cobrament dels endarreriments, el grup parlamentari socialista del Senat ha presentat una esmena als Pressupostos Generals de l'Estat — esmena que a nosaltres ens produeix moltes incògnites, sindicals i jurídiques— que pareix ser possibilitarà el lliurament de les partides pressupostàries escaients en un parell de mesos.

Ací, al País Valencià, la qüestió és més boirosa, ja que fins ara no s'ha convocat la Mesa sindical que hem demanat tots els Sindicats per parlar d'aquest tema.Per tal de defensar el caràcter d'eficàcia general del Conveni i pel pagament dels endarreriments tots els Sindicats hem proposat mesures de pressió que consisteixen en:

- Dia 10 de desembre: concentracions davant totes les seus de la CECE en protesta per la seua actitud.
- Dia 17 de desembre: possible jornada de vaga si el MEC, i la Conselleria d'Educació ací, no accedeixen a la negociació de l'analogia retributiva i del lliurament dels endarreriments. Aquesta vaga es decidiria en pròximes assemblees.
- Cartes dels delegats i comités d'empresa als empresaris de CECE.

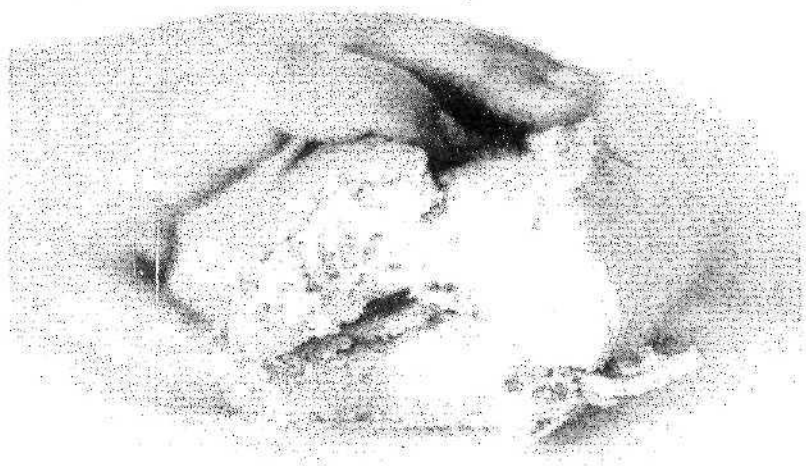

Módulos económicos de distribución de fondos públicos para sostenimiento de centros concertados

	Pesetas
Educación General Básica / Primaria	
Salarios de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	3.072.895
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	3.186.954
Otros gastos (media)	688.734
Gastos variables	450.223
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	4.211.852
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	4.325.911
Educación Especial (Niveles obligatorios y gratuitos):	
I. Educación Básica / Primaria:	
Salarios de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	3.072.895
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	3.186.954
Otros gastos (media)	734.649
Gastos variables	450.223
Suma conceptos generales:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	4.257.767
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	4.371.826
Personal complementario (Logopedas, Fisioterapeutas y Cuidadores), según deficiencias:	
(Desde el 1 de enero hasta el 31 de diciembre de 1993)	
Psíquicos	1.578.866
Motóricos	2.812.879
Autistas o problemas graves de personalidad	982.943
Auditivos	1.170.451
Plurideficientes	1.972.289
II. Formación Profesional «Aprendizaje de Tareas»:	
Salarios de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	6.289.616
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	6.582.382
Otros gastos (media)	1.046.604
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1993	574.696
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	590.728
Suma conceptos generales:	
Del 1 de enero al 31 de agosto de 1992	7.910.916
Del 1 de septiembre al 31 de diciembre de 1993	8.219.714
Personal complementario (Logopedas, Fisioterapeutas y Cuidadores), según deficiencias:	
(Desde el 1 de enero hasta el 31 de diciembre de 1993)	
Psíquicos	2.110.618
Motóricos	5.625.758
Autistas o problemas graves de personalidad	1.574.192
Auditivos	1.273.962
Plurideficientes	2.933.459
Formación Profesional de Primer Grado:	
Ramas Industrial y Agraria:	
Gastos de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	5.428.685
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	5.730.280
Otros gastos (media)	981.191
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	742.178
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	783.456
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	7.152.054
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	7.494.927
Rama Servicios:	
Gastos de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	5.428.685
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	5.730.280
Otros gastos (media)	858.209
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	742.178
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	783.456
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	7.029.072
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	7.371.945
Formación Profesional de Segundo Grado:	
Ramas Administrativas y Delineación:	
Gastos de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	5.086.074
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	5.289.489
Otros gastos (media)	919.540
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	759.383
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	789.778
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	6.764.997
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	6.998.807
Restantes ramas:	
Gastos de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	5.086.074
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	5.289.489
Otros gastos (media)	1.050.721
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	759.383
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	789.778
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	6.896.178
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	7.129.988
Centros de Bachillerato Unificado y Polivalente. Curso de Orientación Universitaria procedentes de antiguas secciones filiales:	
Gastos de personal docente, incluidas cargas sociales:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	4.764.255
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	4.970.943
Otros gastos (media)	988.238
Gastos variables:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	934.447
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	974.936
Importe total anual:	
Del 1 de enero al 30 de septiembre de 1993	6.686.940
Del 1 de octubre al 31 de diciembre de 1993	6.934.117

Educació Especial: Signat el VI Conveni Col.lectiu

El proppassat dia 4 de desembre es va signar, per totes les organitzacions que constituïen la Mesa Negociadora, i es va registrar en el Ministeri de Treball, el VI Conveni per a Centres d'Assistència, Atenció, Diagnòstic, Rehabilitació i Promoció de Minusvàlids (conegut normalment com Conveni d'Educació Especial).

Aquest ha estat un conveni complicat de negociar, tant pel seu contingut com pel fet que la negociació es va iniciar amb posicions molt enfrontades entre la Patronal i CCOO. Aquest sindicat havia impugnat l'annex III de l'anterior conveni i tant Magistratura de Treball com el Tribunal Suprem havien donat la raó a la Patronal. Tot açò va enfortir les posicions de la Patronal en la negociació, mentres que CCOO mantenia el que havia perdut als Tribunals com una postura intransigent.

Després de molts problemes s'ha signat un Conveni que si bé no presenta grans millores, sí que conté aspectes que podem valorar com a positius: la formació per a tots els treballadors i treballadores -docents i no docents- descontable del còmput anual de jornada o els increments salarials per al personal que no depén dels Pressupostos Generals.

Els aspectes més significatius del Conveni signat són:

-Ambit temporal: Dos anys (1992 i 1993).

-Jornada: Per al personal docent, 25 hores lectives i 5 complementàries més una quota d'hores. Per al personal no docent, com estava.

- Formació: Personal docent de Centres en Internat, dret a 35 hores de formació en el Centre o fora d'ell, que es detrauran del còmput anual. Personal docent de Centres sense internat, dret a 43 hores de formació en el Centre o fora d'ell, que es detrauran del còmput anual. Resta de personal, dret a 32 hores de formació descomptables del còmput anual.

- Vacances: Docents, com estava. No docents, 2 dies més de vacances a l'any.

- Salaris: Increment del 8%, tant per a l'any 92 com per al 93, per a tots els treballadors que no depenen dels pressupostos de l'Administració. Per als que en depenen, el que marquen els Pressupostos cada any.

- Excedència forçosa: dret a 1 any, prorrogable a 2, per a formació, als 3 anys de permanència en el Centre. Respecte el cobrament dels endarreriments, en aquest moment estem fent gestions davant l'Administració Educativa per a agilitzar el màxim possible el lliurament de les partides pressupostàries.

Comparació Pressupostos MEC-1992 i Generalitat Valenciana 1993

QUANTITATS PER A CONCERTS EDUCATIUS				
	MEC-1992	INCREMENT 91-92	GV-1993	INCREMENT 92-93
EGB, Pr i EE.....	20.611.346	10%	21.232.743	3'015%
FP	3.293.377	5%	3.397.096	3'15%
BUP.....	1.083.685	5%	1.121.613	3'5%
TOTAL.....	24.988.408	9%	25.751.452	3'05%
QUANTITATS PER A ALTRES CONCEPTES				
AJUDES EE II.....	190.000	0%	100.000	—47%
AJUDES PATRONAT EE II VALÈNCIA	70.000	0%	0	—100%
AJUDES A CENTRES CONCERTATS	102.000	0%	0	—100%
La resta de conceptes no varia o són de nova creació.				

(Quantitats en milers de pessetes.)

Com podem comprovar, quan per primera vegada el pressupost de la Generalitat Valenciana estableix les quantitats per als Concerts Educatius, no es podrà arribar a complir allò previst en l'Acord d'Analogia Retributiva del 88 ni en la revisió signada amb el MEC al 91, dones d'aquesta Conselleria d'Educació hem tret molt bones paraules, però ara no es reflecteixen al pressupost quan han d'acomplir-les.

A més d'això, alguns apartats concrets demostren per on anirà la voluntat econòmica de la Generalitat Valenciana respecte a l'ensenyament concertat, amb la reducció o eliminació d'ajudes a les Escoles Infantils (amenaçades de privatització o desaparició per l'Ajuntament de València) i la desaparició de la partida, que ja era prou menuda, per a l'adequació dels centres concertats als requisits de la LOGSE.

PRESUPUESTOS GENERALES DEL ESTADO EN PRIVADA PARA EL 93

NIVELES	SUELDO DEL 92	SUELDO DEL 93	ANALOGIA 93	ENERO/SEP. SEP./DIC.	% SUBIDA 93	SUBIDA LINEAL 93
EGB	2.324.281	2.349.026	24.745	0 24.745	1'06	24.745
FP I TITULAR	2.542.631	2.766.425	221.794	141.357 80.437	8'72	221.794
FP I AGREGADO	2.292.532	2.491.615	199.083	107.944 59.968	8'60	199.083
FP II TITULAR	2.571.193	2.769.089	190.896	101.368 88.715	7'89	190.896
FP II AGREGADO	2.357.045	2.468.848	190.896	122.142 40.906	8'00	190.896
BUP	2.632.520	2.759.167	126.647	61.943 64.754	4'80	126.647

¡¡LA ADMINISTRACION NO CUMPLE LO QUE DICE!!

SITUACION DE ANALOGIA RETRIBUTIVA SEGUN PRESUPUESTOS GENERALES DEL ESTADO PARA 1993

1993	PUBLICA	PRIVADA	DIFERENCIA	%
EGB	2.537.778	**2.349.026**	188.752	**92'56**
FP I TITULAR	2.998.766	**2.764.425**	234.341	**92'18**
FP I AGREGADO	2.703.786	**2.491.615**	312.171	**92'15**
FP II TITULAR	2.998.766	**2.762.089**	236.677	**92'10**
FP II AGREGADO	2.703.786	**2.468.848**	334.938	**92**
BUP	2.998.766	**2.759.167**	239.599	**92**

Sin estar incluido nada del nuevo Sistema Retributivo de la Pública (Sexenios)

SI ENCARA NO EN TENS, DEMANA

LOTERÍA DE NADAL

El portador interessa 200 pessetes amb cadascun dels numeros

48.863-53.676

Sorteig dia 22 de Desembre 1992

Nº 01630

SON 400 PESSETES

ste PAÍS VALENCIÀ

SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

CONFEDERACIÓ D'STEs

QUEDA POCA

EL ULTIMO AJUSTE DE PLANTILLAS DE PERSONAL DE LA GENERALITAT VALENCIANA

LA ORDEN

En la Orden del 25 de septiembre de 1992, de la Conselleria d'Economia i Hisenda i de la d'Administració Pública, se procedía a la amortización de determinados puestos de trabajo de la Generalitat Valenciana.

La Administración justifica esta decisión por "la necesidad de reducir gastos de personal"; la reducción afecta a 746 trabajadores y trabajadoras del conjunto de la Administración Valenciana.

En el Artículo 3º de la citada Orden se prevé la constitución en cada Conselleria de una Comisión que tenga como objetivo la "reordenación de las plantillas que se derivan de la aplicación de la mencionada Orden".

LOS ARGUMENTOS

El STE-PV no comparte en absoluto la argumentación de la administración, que defiende la amortización amparándose en que dichos puestos de trabajo son vacantes que no están ocupadas. Hecho que la Administración tendrá que demostrar puesto que más de la mitad de estos puestos de trabajo estaban cubiertas por personal interino.

Tampoco comparte nuestro sindicato la aplicación que sobre la pràctica tiene la política de reducción de gastos de personal del Gobierno Autónomo, siguiendo las directrices marcadas por el del Estado.

LA APLICACION EN LA CONSELLERIA DE EDUCACION

Pues bien, la Comisión de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia se reunió el pasado día 12 de noviembre y reconoció errores en la amortización de los 153 puestos de trabajo, dependientes de esa Conselleria, determinados por la Orden.

Dado el carácter imprescindible de algunos de los puestos cuya supresión llevaría consigo la imposibilidad de prestación del servicio público, deja sin efecto la Orden para una serie de puestos, en total 81, a la vez que se ratifica en la amortización de los restantes 72, cuyo contenido analizamos más abajo.

Efectivamente los "errores" se pudieron subsanar por propia decisión de la Administración, pero, sin duda, "influyeron" también las actuaciones de los Sindicatos y el posicionamiento de algunos colectivos.

El STE-PV, en cuanto conoció la Orden y sus consecuencias, se entrevistó con responsables del área de personal de la Conselleria de Educación para hablar del tema. También planteamos nuestra preocupación por este asunto en las entrevistas mantenidas con los grupos parlamentarios, para hablar de los presupuestos de 1993 de la Generalitat Valenciana.

Contenido de la desamortización y amortización del 12 de noviembre que sustituye a la Orden del 25 de septiembre

Las 81 plazas que desamortizaron corresponden a:

*37 de personal subalterno de Institutos de BUP o de FP de EEMM.

*10 de Educadores/as de EE

* 5 de Educadores/as de EI

* 5 de Limpiadores/as

* 2 de Ayudantes de Mantenimiento

* 2 de Cocineros

* 1 de una serie de plazas: Adjunto de Taller, Vigilante, Maestro EI. y el resto diferentes plazas, como Asesor Jurídico, Jefe

Secc. CEPS, Técnico SPES, etc.

Las 72 plazas que mantienen amortizadas corresponden a:

*22 al C.E. Integradas de Cheste (Ayudantes comedor, Lavandería, Auxiliar de Mantenimiento, ATS y Vigilante).

*16 de personal subaltereno de Institutos de BUP o FP.

*24 de personal subalterno, auxiliar administrativo y Limpiadora de los SS TT, de los cuales 16 son de Alicante, 5 de Valencia y 3 de Castellón).

*El resto de plazas corresponden a Ayudantes de Archivos y Bibliotecas y a puestos de trabajo de la propia Conselleria.

La Acción Sindical a partir de hoy pasa por la comprobación que el STE-PV está haciendo de la situación de las 72 plazas; en definitiva, conocer cuáles son necesarias e imprescindibles, para reclamar que se desamorticen.

No es positiva ni admisible la modificación de las relaciones de puestos de trabajo de forma unilateral por parte de la Administración.

Opinió

RENDIBILITZAR LA UNIVERSITAT

La demanda de "rendibilitzar les inversions a la Universitat" feta recentment pel president de la Generalitat, en Joan Lerma, al rector de la Universitat de València, en Ramon Lapiedra, és un reflex de la crisi que arrossega la institució al voltant de la qüestió: ¿quina deu ser la funció primordial de la Universitat? Aquest debat, amb plena vigència als Estats Units, començà a cuejar fa uns anys al si de la Universitat espanyola.

Fins ara l'objectiu de la Universitat era la millora de l'educació superior, i la prima addicional a obtenir, la ciència que s'hi produïa. Hui, sembla ser que l'objectiu primordial és produir ciència, i l'educació és la prima a obtenir. Aquest canvi de criteri, al meu parer, és senzillament pervers.

Les nostres autoritats (polítiques i acadèmiques), no obstant, han apostat —i amb força— per aquest canvi. La prova més fefaent del que diem són els complements de productivitat (popularment gallifantes). El complement de recerca ha estat concedit selectivament, després d'una avaluació realitzada per una sèrie de comissions amb criteris mai fets públics ni raonats, mentre que el complement de docència ha estat el "café para todos". Fins i tot, als membres del CSIC, que no tenen tasca docent, se'ls ha reconegut aquest complement(?).

El desencís entre el professorat universitari és ben palés i, el que és més greu, les conseqüències clarament previsibles: la docència passarà a ser una tasca domèstica (bruta, desagradable i no reconeguda), i l'estudiant —la nostra raó de ser i estar allí—, un destorb a l'hora d'aconseguir el finançament i el prestigi que dóna la recerca.

¿On rau aquest canvi de criteri? Pot ser que, a la fi de la història, la gent se n'adone que el seu benestar depén del progrés de la ciència i els avanços de la tecnologia: Fukuyama dixit. Aquesta realitat —¿assumida ja conscientment?— provoca que la societat constantment —i per supost, legítimament— desitge d'esbrinar i de participar amb el que fem a la Universitat. La classe política i les autoritats acadèmiques, com a corrioles de trasmissió d'aquesta demanda social, no dubten tampoc en traslladar-nos-la, sinó que a més a més ens proposen com l'àmbit i els impulsors adients per resoldre aquesta demanda. Sembla ser que la Universitat ha de ser capaç de portar endavant qualsevol tipus de tasca i assumir qualsevol preocupació que puga ser d'interés per a la ciutadania en general. I no. Afortunadament, alguna cosa tenim a dir, però, al meu parer, no és, o no ha de ser, aquesta la funció de la Universitat.

Una perspectiva històrica i una ullada al que està passant als Estats Units ens pot ser útil. Durant la segona guerra mundial, la implicació de professors universitaris en la investigació armamentística va resultar extraordinàriament brillant i efectiva. Subsegüentment, la guerra freda i la carrera espacial provocaren una gran expansió en suport d'una investigació bàsica. Els científics a les universitats van ser cridats a participar en una mena de nova frontera científica sense límits. Aleshores, les universitats gaudiren d'una expansió sense precedents.

Com a conseqüència d'aquell "new deal" dels anys seixanta i la posterior crisi econòmica dels setanta, en aquests moments les universitats estan sotmeses a moltes demandes, pressionades per una gran diversitat de tasques i envoltades per unes expectatives de gran confusió.

Derek Bok, en The Changing University (A. S. Zinberg. Ed. Kluwer Academic Publishers), se'n fa ressò: "Una de les coses que més em preocupa és la persistent tendència a emfastitzar matxuconament la importància de la relació existent entre universitats i indústria per ser capdavanters competitivament. La validesa d'aquesta relació no és gens clara. Si les universitats són veritablement la clau, per què nosaltres vam créixer més ràpidament que d'altres nacions durant les darreries del segle XIX i primeries del segle XX, quan les nostres universitats eren mediocres, i per què estem perdent competitivitat enfront d'altres nacions, ara que les nostres universitats, i els descobriments que se'n fan, són pioneres arreu del món?...La Universitat, com d'altres organismes, vol sobretot sobreviure. La Universitat s'ha adaptat per a sobreviure fins tal punt que no està sempre clar si l'ampli ventall d'activitats en què moltes universitats estan immerses en l'actualitat representen un compromís ideològic profund amb la societat o simplement és la manifestació de la seua necessitat per sobreviure."

Cal, doncs, resituar-nos. Cal un debat, el més ampli possible, en participants i continguts, del qual isquen criteris i mesures que ens indiquen què podem fer, i ferho bé, i que altres institucions no poden fer, o fer-ho tan bé, i romandre ferms en el nostre objectiu fonamental, o estarem perduts. Parlem-ne. Encetem el debat.

Manolo Casanova Monroig
Delegat Sindical STE-PV Universitat de València

BONNADAL

...Pastorets i pastoretes...

AFILIA'T

ompli la butlleta i envia-la a qualsevol seu

SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ

UNIÓ COMARCAL:..... Data afiliació.....

Cognoms: ..... Nom: .....

D.N.I. ..... N.R.P. .....

Ensenyament: Públic ☐ Privat ☐

Sector: EGB ☐ BUP ☐ FP ☐ Ensenyaments Especialitzats ☐ Universitat ☐

Personal No Docent ☐ Acadèmies ☐ Altres.....

Situació: Propietat ☐ Interinitat ☐ Contractat ☐ Atur ☐ Altres .....

Domicili particular:

Adreça .....

Ciutat..... Codi Postal..... Telèfon.....

Centre de treball .....

Ciutat..... Codi Postal.....

Signatura

Sr. Director:

Entitat Bancària: .....

Sucursal:.....

Ciutat: .....

Adreça: .....

Li pregue curse les oportunes instruccions per a que fins nou avís i a partir de la data siguen degudes al meu compte les quantitats que en concepte de quota lliure el **SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ**.

Data: .....

C/C o Llibreta n.º: .....

Cognoms:..... Noms: .....

Signatura

El Racó del PAS

EL SALARI DE LA POR

El procés de creació de la Universitat Jaume I (UJI) ha comportat una sèrie de treballs i esforços per part de l'antiga comunitat universitària castellonenca i per d'altra molta gent que ens afegírem al projecte, que es van superar patint certs riscs.

Amb tot, la creació de la nova Universitat no deixà de ser, ni ha deixat de ser-ho, una tasca engrescadora i plena de futur. Però, passats quasi dos anys des de la promulgació de la seua Llei de Creació, es fa necessària la reflexió sindical.

La Universitat Jaume I, en la seua naixença inajornable, heretà les estructures sindicals de l'antic campus. I aquestes estructures no han evolucionat al mateix ritme que la institució acadèmica.

Les primeres eleccions sindicals a la Jaume I se celebraran la pròxima primavera —si no passa res—, tal i com s'ha acordat, després de difícils negociacions, entre els quatre sindicats present a la Jaume I. La situació actual no es pot allargar durant molt de temps; els treballadors i les treballadores han de manifestar la seua voluntat a través dels mecanismes democràtics. Calen les eleccions i la renovació.

L'experiència d'aquests dos anys ens ha demostrat que les eleccions són l'únic camí envers la plena democratització sindical i laboral a la UJI. Durant el primer curs de funcionament d'aquesta institució hem hagut d'assistir al -per a nosaltres- vergonyós espectacle de la manipulació sindical com a mitjà d'assolir - o com a mínim intentar-ho- prebendes personals. Després de l'anunci de la convocatòria d'eleccions, assistim a la política del salari de la por. Les espases estan en alt i les amenaces en veu baixa s'escampen entre els treballadors i les treballadores més desfavorits del Personal d'Administració i Serveis.

Aquest joc brut, en el qual mai entrarà l'STE-PV, a més a més d'insolidari ens sembla una falta total de respecte envers la dignitat de tots els treballadors i les treballadores de la Universitat. El Sindicat de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament del País Valencià vol estar present a la Jaume I com una ventada d'aire fresc. Nosaltres no estem ací per a treballar en benefici personal, ni en benefici de la nostra afiliació, sinó en benefici de tot el PAS i el PDI, independentment de qualsevol opció personal. No som una secta d'afiliats, ni uns conspiradors del Movimiento.

Per això estem disposats a treballar per cada treballador i per cada treballadora, lluitant perquè desapareguen les injustícies laborals –dissortadament ja se n'han comés massa- que angoixen molts membres de la plantilla laboral. En la mesura en què dipositeu la vostra confiança en nosaltres, la nostra força serà la vostra per a abolir les capelletes personals i la política de la por. I som orgullosos i conscients quan us diem que no tenim por a l'enfrontament ni a l'acomiadament. Què quedarà de la nostra dignitat si esdevenim conills porucs? Tots i totes teniu la resposta i la força. Nosaltres només aspirem a ser un instrument de lluita pels vostres interessos com a treballadors i treballadores.

TONI ALBALAT

Delegat Sindical STE-PV Universitat Castelló

SIMPOSI: LA REFORMA EDUCATIVA
"PERSPECTIVES PER A L'ESCOLA VALENCIANA"

El passat mes de Juliol i en el marc ja habitual dels Cursos d'Estiu que organitza la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, es va celebrar el Simposi sobre la Reforma Educativa, estructurat en tres gran àrees:

-àrea 1: La Normalització Lingüística
-àrea 2: El Disseny Curricular
-àrea 3: Estructura i Recursos

A totes tres àrees l'STE-PV va intervindre en resposta a la invitació feta per la comissió organitzadora. En les àrees 1 i 2 va presentar sengles comunicacions, en l'àrea 3 vam participar com a ponents.

Independentment de la publicació de tot el contingut del Simposi que la Conselleria ha de fer, nosaltres hem volgut reproduir íntegrament les nostres intervencions, per la seua actualitat i com a aportació permanent a la reflexió i al debat.

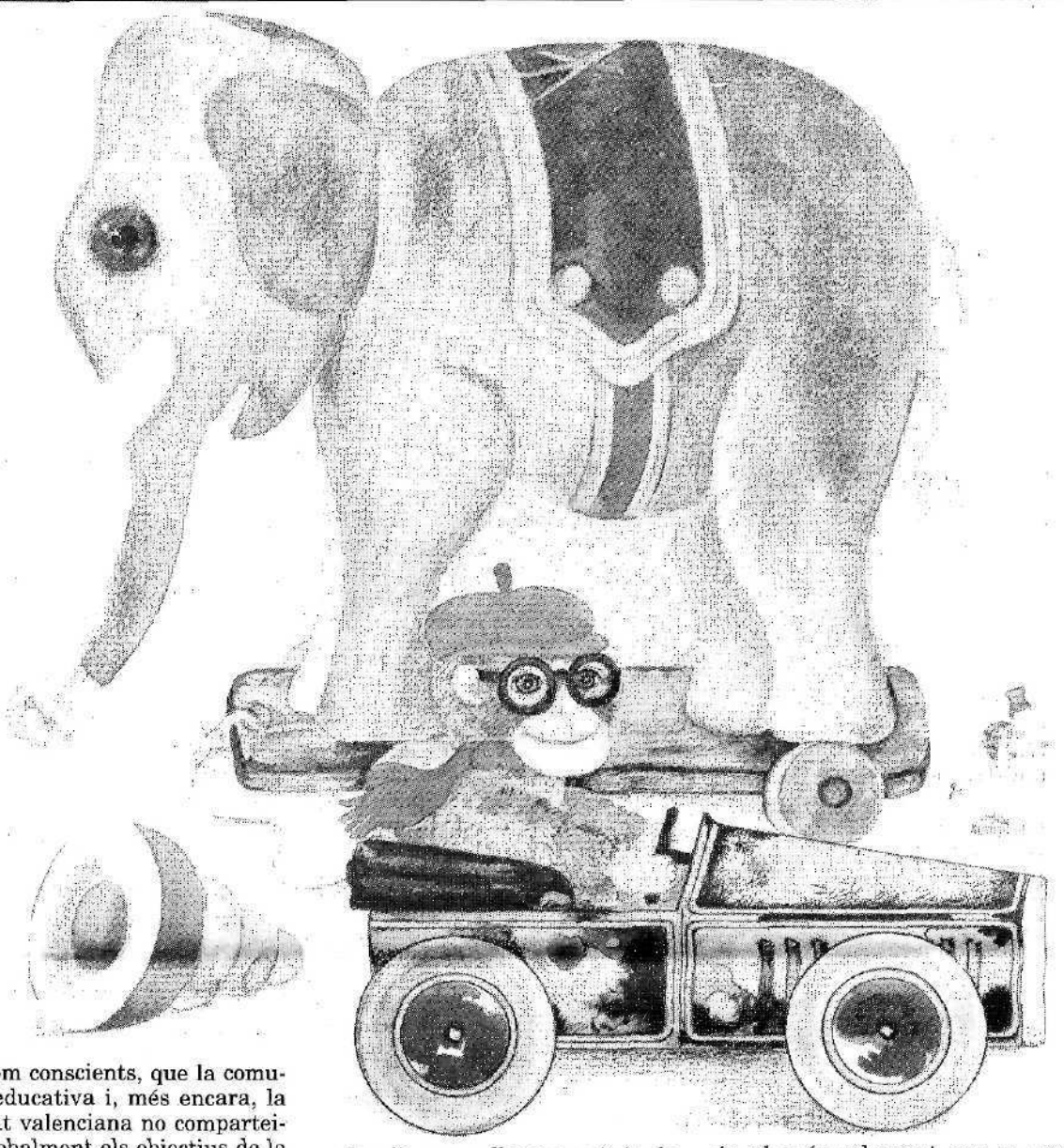

AREA 1
Des de la planificació a la normalització

Des de la seua fundació el nostre sindicat ha estat compromés amb la recuperació del valencià i ha treballat per a que açò fóra una realitat. Hem compartit aquest compromís amb una bona part de la comunitat educativa, en particular, i de la societat valenciana, en general. Si fa deu anys el nostre compromís s'expressava amb la demanda de "Valencià a l'escola", hora és de renovar-la per "A l'escola, en valencià". I no només a l'escola, també a la societat.

En novembre de 1993, farà 10 anys de la promulgació de la Llei d'Us i Ensenyament del Valencià. El curs 92-93 ha de servir per fer una anàlisi del desplegament normatiu i de l'aplicació de la LUEV, tant pel que fa a l'ús social de la llengua com a la introducció del valencià a l'àmbit educatiu. Tots els usuaris de la llengua hauríem de participar-hi, tenint present que tots els membres de la societat valenciana som, o hauríem de ser, potencials usuaris de la llengua que ens és pròpia: la catalana. La "vareta màgica" que pot canviar la dinàmica lingüística de la nostra societat està en mans de totes les forces socials que la conformen. El futur és l'ús i no l'ensenyament.

Tanmateix, com a ensenyants, som conscients d'allò que ens pertoca. Entenem que a partir d'ara l'àmbit educatiu serà l'àmbit de la Reforma, que també serà la nova estructura amb la qual es definirà el paper del valencià a l'ensenyament. Reforma i valencià apareixen íntimament lligats.

DES DE LA PLANIFICACIó A LA NORMALITZACIó.

Hem anomenat així la nostra comunicació perquè per a nosaltres, com diu Rafael Ninyoles, cal destriar entre Planificació i Normalització Lingüística. De qui és responsabilitat la primera i qui fa la segona. Si la Normalització Lingüística és cosa de tots, com a usuaris de la llengua que som, la Planificació Lingüística pertany a l'àrea de les decisions polítiques del Govern.

En aquest punt hem de dir que les actuacions que fins ara ha portat endavant el Govern valencià ens pareixen, en principi, insuficients, en molts casos tímides i, des d'un primer moment, confuses.

Tant pel seu contingut com pel seu desplegament, la LUEV participa de totes aquestes característiques i esdevé una llei que regula certs usos del valencià però no és una llei de normalització lingüística.

Al costat de la bondat d'intencions que la Llei manifesta, exemples ben significatius del que diem són: la desproporció entre la declaració del valencià com a llengua pròpia "de la Generalitat i de la seua Administració pública" i àdhuc com a llengua oficial del País i la poca regulació de les actuacions corresponents; la inexistència d'una entitat, institució, organisme, que siga l'encarregada de fixar la norma; l'èmfasi que fa la Llei sobre un sector determinat: l'ensenyament; la Llei és un recull dels drets lingüístics dels valencians valenciano-parlants, en tant que drets individuals, i obvia el conflicte lingüístic com a situació col.lectiva, per la qual cosa, en obviar el problema, no entra a resoldre'l.

Cas a part és la contribució que es fa al Secessionisme Lingüístic no només per no reconéixer la unitat de la llengua i el seu nom científic, el català, sinó també per arribar a usar, i per tant legitimar, l'expressió "llengua valenciana" en el text de la Llei.

Malgrat tot, la Llei ha fet possible que el valencià com a assignatura entrara de forma generalitzada a totes les escoles del País Valencià i ha donat cobertura legal a la iniciativa de pares, mares i professorat per a estendre el valencià com a llengua vehicular de l'ensenyament.

Des de la nostra perspectiva, aquest fet no respon a una Planificació elaborada i dirigida des de l'Administració, l'actuació de la qual s'ha caracteritzat per la improvisació, el "deixar fer" o, en el pitjor dels casos, entrebancar la iniciativa de la comunitat educativa. Tanmateix, també és cert, i en som conscients, que la comunitat educativa i, més encara, la societat valenciana no comparteixen globalment els objectius de la Normalització Lingüística i, fins i tot, hi ha qui els rebutja obertament.

És per això que la necessitat de Planificació -responsabilitat política- és complementària de la voluntat normalitzadora de la societat civil. Construir aquesta voluntat és cosa de tots.

Pel que a l'ensenyament hem d'exigir a l'Administració el desplegament màxim de les possibilitats d'actuació contingudes en la LUEV, i l'adequació a la nova situació educativa amb la Reforma. I açò s'ha de fer mitjançant una **Planificació** que comence pels objectius, continue per definir els models educatius adients i explicite els recursos humans i materials amb la seua corresponent dotació pressupostària.

La **Planificació** que reclamem haurà d'atendre en l'àmbit educatiu, entre d'altres actuacions, les següents: ensenyament del valencià a les zones castellano-parlants amb un tractament específic, expansió de l'ensenyament en valencià en primària i secundària als centres públics i als centres privats, normativa específica per a secundària, desplegament de l'aplicació a l'àmbit universitari, suport per al professorat i els centres que fan ensenyament en valencià, desaparició de tots els entrebancs legals a una efectiva normalització del valencià com a llengua vehicular de l'ensenyament, revisió i avaluació del pla de reciclatge per al professorat, disseny d'un Pla de Formació Específic pel que fa al valencià i la seua didàctica...

La Reforma educativa en el País Valencià ha de consolidar definitivament la presència del valencià com a llengua pròpia de l'ensenyament al llarg de totes les etapes i cicles educatius, obligatoris i post-obligatoris, des de l'escola infantil a la universitat. Açò s'ha de fer de forma progressiva, amb ritmes i metodologies diferents per als diferents cicles i les diferents realitats educatives.

Pel que fa a la incidència de la LUEV en d'altres àmbits de la societat valenciana, el resultat és prou més decebedor. De fet, les escasses iniciatives de "valencianització" de la societat només s'ha fet en àmbits pròxims a les institucions, sobretot a les de caire cultural.

Els mitjans de comunicació, un altre objectiu de la LUEV, mereixen un comentari a part. Malgrat la creació de la RTVV i les expectatives favorables a l'ús del valencià en aquest mitjà, els resultats van en direcció contrària a la que marca la pròpia Llei de creació. La televisió valenciana ha mamprés una castellanització galopant i progressiva de la seua programació, amb les conseqüències que això comporta no només sobre el públic, sinó també sobre activitats econòmiques colaterals, com ara el doblatge, la publicitat..., en definitiva, sobre el món productiu que, així, es substrau del procés de normalització. És clar que la televisió valenciana complirà el paper per al qual es va crear si és una televisió íntegrament en valencià.

L'altra iniciativa institucional, la creació de la qual provocà una certa expectativa, va ser la creació d'una Direcció General de Política Lingüística. Ara bé, ni el lloc que ocupa dins de l'estructura del Govern Valencià, com a part de la Conselleria de Cultura, és el més adequat per a una Direcció General que ha de coordinar tota l'activitat del Govern en matèria de llengua ni el pressupost que gestiona pot atendre els objectius que hauria d'acomplir.

No deixa de ser una paradoxa que l'Administració encarregue enquestes sobre ús del valencià, el resultat de les quals assenyala clarament expectatives favorables a l'increment d'aquest, i al mateix temps, que d'açò se'n deriven actuacions com les que acabem de descriure.

Però les actuacions es poden modificar, són millorables. Si els valencians, com a col.lectivitat, mantenim i augmentem les expectatives d'ús de la nostra llengua, el govern valencià haurà de respondre a les nostres expectatives. Expectatives que, però, hem d'anar configurant des de la societat civil.

Estem d'acord amb Pitarch i Mollà quan diuen que: "Tan necessari és desplegar iniciatives cíviques per a l'extensió social de la nostra llengua, com l'articulació d'una política lingüística planificada per part de les institucions, que alhora han de ser un dels seus principals dinamitzadors".

"El futur de la llengua passa per la col.laboració de totes les instàncies socials en un objectiu comú: fer del valencià una llengua moderna i vertebradora d'un país modern". I nosaltres, com a ensenyants que haurem de portar endavant el repte de la Reforma, que és un repte de modernització del sistema educatiu, tenim un paper destacat: el de fer dels nostres alumnes usuaris del valencià.

AREA 3

ESTRUCTURA I RECURSOS DEL SISTEMA EDUCATIU

"La modernització dels centres educatius, incorporant els avanços que es produeixen al seu entorn, la consideració social de la importància de la funció docent, la valoració i atenció al seu compte, la participació activa de tots els subjectes de la comunitat educativa, la relació fructífera amb el seu medi natural i comunitari, són, entre altres, elements que coadjuven a millorar la qualitat de l'ensenyament." **(LOGSE. Preàmbul)**

A.- RECURSOS MATERIALS

1.- SOBRE LA DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL O APORTACIONS PER A LA CONFECCIÓ DEL MAPA ESCOLAR .

Considerem necessària una redistribució del Territori que possibilite l'organització del servei públic educatiu amb la màxima qualitat, dotada de recursos personals i econòmics suficients, capaç d'una visió de les necessitats educatives i pedagògiques globals del territori i d'una gestió que permeta coordinar tots els recursos educatius, millorar els serveis i propiciar la participació de la població.

En aquesta Ordenació Territorial del Sistema Educatiu cal contemplar la diversitat d'espais i àmbits externs en el territori: rural, suburbial, urbà, i ordenar els subsistemes educatius específics de cadascun d'ells amb respostes concretes a cada realitat diferenciada i amb la participació de tota la Comunitat Educativa.

1.- En l'organització dels serveis que precisa la comunitat s'ha de partir dels nuclis naturals de població. Cada comunitat natural haurà de comptar amb els serveis bàsics degudament coordinats.

2.- Zona educativa.

Amb la finalitat de millorar la qualitat dels serveis i possibilitar així el desenvolupament del projecte comunitari, la comunitat es pot organitzar en altres nuclis de població atenent a la seua situació geogràfica, econòmica, cultural...

Amb referència a l'escola, aquesta organització haurà de garantir l'ensenyament obligatori amb la màxima qualitat possible (educació infantil, primària i secundària) per la zona, amb el mínim de mobilitat de l'alumnat i l'ús compartit de recursos, que permeta tant una estructuració en un centre escolar com un projecte educatiu i un equip pedagògic, com que cada escola integrada en la zona conserve les seues característiques pròpies però, organitzativament i pedagògica, estretament relacionada amb la resta de les escoles.

En els llocs, comunitats o poblacions que no puguen organitzar-se en zona educativa, ha de garantir-se l'atenció educativa de qualitat en la seua comunitat.

La zona haurà de resoldre necessitats educatives de la seua població, com l'educació de persones adultes o l'animació sociocultural, les dificultats en l'aprenentatge, la compensació de desigualtats.

1.1.- EL PAPER DE L'ADMINISTRACIO LOCAL

El procés descentralitzador ha d'avançar en el sentit d'apropar l'Administració al ciutadà, no solament quant a competències, sinó també quant a recursos.

Es necessari deixar clar que tenir competències implica a qui les té l'obligació d'exercir-les, per garantir els drets dels ciutadans.

Considerem que aquests dos principis són també compartits per la pròpia Administració quan, al Preàmbul de la LOGSE, es refereix al paper que les Administracions Locals haurien de jugar en el nou sitema educatiu: "[...] i atenent a una concepció educativa més descentralitzada i més estretament relacionada amb el seu entorn més pròxim, les Administracions Locals cobraran major rellevància."

Ara bé, escasses referències hi trobem en l'articulat. I aqueixa major rellevància del Preàmbul resta restringida sols a recomanacions sobre activitats extraescolars i poc més; Article 57 (Títol quart: de la qualitat de l'ensenyament): "Les Administracions Locals podran col.laborar amb els centres educatius per a impulsar les activitats extraescolars i promoure la relació entre la programació dels centres i l'entorn sòcio-econòmic en què desenvolupen la seua tasca"

Des de l'STE-PV considerem que les competències i responsabilitats locals haurien d'anar molt més enllà, i en aquest sentit distingim entre les competències que l'Administració Local ha de tenir per a garantir l'escolarització en els nivells obligatoris i les que ha de tenir per a garantir el dret a l'educació. Entre les primeres han de figurar el procés de pre-inscripció, adjudicació de places escolars i matriculació.

Quant a les segones, en funció de determinades realitats, es podria proposar el traspàs de les següents:

a) Intervenció de l'Administració Local en la planificació educativa del seu territori.

Aquesta intervenció es concreta de diferents maneres. En el cas dels nivells obligatoris, els Ajuntaments han de poder planificar, projectar i realitzar els edificis necessaris amb la garantia de què disposaran de les dotacions de professorat i personal precisos i la dotació, reposició i manteniment de mobiliari i equips didàctics. Es imprescindible considerar l'Escola Infantil (0 a 6 anys) i l'EPA amb la resta de nivells obligatoris.

Aquesta intervenció ha de ser compartida amb altres ajuntaments -en el marc de l'Administració supramunicipal més propera: comarca, sector escolar...-, en el cas de la secundària no obligatòria, amb la garantia dels mínims establerts per la llei.

b) Participació en els programes de formació.

Aquests programes han d'implicar a tots els sectors de la Comunitat Educativa. Pensem que la incorporació dels pares i mares és fonamental en el marc d'un projecte d'educació global. L'Administració Local ha de potenciar de manera preferent les associacions i federacions de pares i mares que organitzen programes de formació dirigits a aquest sector. També ha de desenvolupar programes per el coneixement de l'entorn i ha de participar en els programes d'àmbit supramunicipal.

c) Participar en els recursos i serveis de suport als centres educatius.

Participació en la creació, dotació i gestió de Centres de Recursos, Equips Psicopedagògics, Centres de Professors, Gabinets d'Orientació... I d'acord amb això han de poder dotar-los de material i mitjans necessaris perquè puguen oferir de forma efectiva el coneixement de les singularitats pròpies del territori.

d) L'Administració Local i les activitats educatives.

L'educació no acaba ni amb l'horari lectiu ni en l'àmbit de les instal.lacions escolars. La incorporació al sistema educatiu d'activitats culturals, esportives, artístiques i d'iniciació o coneixement professional poden i han de ser realitzades aprofitant, si és necessari, instal.lacions fora del recinte escolar i de l'horari lectiu. Aquesta competència l'han de tenir els ajuntaments d'una manera reglada, amb els recursos necessaris per a portar-la a terme. Així s'implicarien altres departaments municipals i s'optimitzarien les instal.lacions escolars.

Aquest enriquiment de l'oferta educativa de la localitat ha de formar part d'un programa d'actuacions dels diferents departaments de l'Administració Local, per a potenciar, en col.laboració amb els moviments associatius locals, una millor interacció entre la comunitat escolar i l'entorn urbanístic i veïnal en el qual està inscrit el centre.

Considerem d'especial importància educativa els mitjans de comunicació (premsa, ràdio i TV). Aquests serveis locals han d'estar oberts a la comunitat educativa per permetre la seua participació.

e) Els serveis de suport, com menjadors, transport, sanitat escolar i organització del temps lliure.

En molts casos, l'inici d'aquests serveis, sobretot a les zones o grups més desafavorits socialment, és indispensable per a fer possible el desenvolupament del Projecte Educatiu de Centre (PEC). L'Administració Local ha de cobrir aquests serveis i garantir que es desenvolupen en condicions adequades als diversos nivells educatius.

1.2.- SOBRE EL PROJECTE DE DISSENY DE CENTRES DE LA CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIO I CIENCIA

En la introducció de l'esborrany d'"Ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència per la qual s'aprovaran els programes de necessitats per a la redacció de projectes de construcció de centres d'educació infantil, educació primària, educació infantil i primària, educació secundària obligatòria i educació secundària completa" apareixen els preceptes legals a tenir presents en les noves construccions escolars; són els següents:

"La Llei orgànica 1/1990, d'ordenació general del sistema educatiu, configura un nou model d'ensenyaments que implica un canvi en la concepció dels centres docents en què s'impartiran els ensenyaments que s'hi estableixen i, per aquest motiu, la disposició addicional setena preveu que les administracions educatives tindran competències per a fixar les condicions de transformació que calguen, per tal d'adequar els actuals centres escolars a la nova xarxa de centres, incloent-hi també les adaptacions transitòries pertinents per a l'adaptació a les noves exigències legals."

"El Reial Decret 1.004/91, de 14 de juny (BOE de 27 de juny), estableix els requisits mínims dels centres que imparteixen ensenyaments en règim general de nivells no universitaris, amb la finalitat que aquests reunesquen les condicions necessàries, englobant-hi les referides a instal.lacions docents i esportives, per a garantir la qualitat dels serveis educatius."

A partir d'aquests preceptes la Conselleria elabora els possibles dissenys de centres. Es a la vista d'aquests dissenys on es defineix l'estructuració per la qual opta l'Administració Educativa Valenciana en allò concernent a les agrupacions de l'alumnat. L'STE-PV entén, i així ho reflexa al punt 1 d'aquesta ponència, que les agrupacions hauran de venir definides per les necessitats pròpies de cada zona educativa, i per tant considera escaient que s'oferten opcions diferents per poder emprar aquella que més s'adapte a l'espai.

No obstant això mantenim visions diferents (i per tant models diferents) en les possibles agrupacions ideals per les quals opta la Conselleria.

ETAPA 0 A 6 ANYS.- Des de l'STE-PV concebim la impartició d'aquesta etapa en un únic Centre educatiu, on puguen coexistir amb independència suficient els cicles 0 a 3 i 3 a 6 anys. Els actuals Centres d'EGB són poc adequats per a albergar la nova Educació Infantil, doncs no posseeixen les característiques especials que es requereixen per als seus cicles. Les noves edificacions hauran de tenir en compte eixes particularitats característiques, tant de l'alumnat com del nombre d'alumnes per aula.

ETAPA 6 A 16 ANYS.- Contràriament a l'opció que pensa adoptar l'Administració valenciana (centres de primària i centres de secundària), nosaltres creiem que tota l'etapa 6 a 16 anys hauria d'estar ubicada en un mateix Centre, si bé s'haurien d'establir espais netament diferenciats per a la Primària i Secundària Obligatòria.

Els actuals Centres d'EGB es podrien adaptar a aquesta etapa.

En cap cas consideraríem acceptable, ni tan sols com a fórmula transitòria, la divisió de la Secundària Obligatòria en dos subcicles separats en dos Centres distints.

1.2.1.- ALGUNES CONSIDERACIONS AL PROJECTE D'ORDRE

Com a principi general considerem que un centre educatiu ha de

tenir unes dimensions espacials humanitzades. En aquest sentit, un nombre excessiu d'alumnes dificulta enormement una autèntica educació; per tant, haurien de considerar-se:

-La possibilitat d'aproparal màxim possible el centre a l'alumne, sobretot en els nivells corresponents a Infantil i Primària

- El volum màxim dels edificis haurà de respondre a l'estructura planificada per nivells, reunint les condicions necessàries per a evitar la massificació i la interferència dels diversos cicles.

Un punt important és tot el que fa referència a l'organització dels espais en els centres educatius. Aquests han de permetre diverses agrupacions de l'alumnat, des de les de gran grup, fins els llocs que afavoreixen la tranquil.litat i la intimitat. Els espais han de reunir condicions higièniques, estètiques i infrastructurals que permetan una educació de qualitat.

Per tant, considerem positiu que el projecte d'ordre arreplegue explícitament que: «els nous centres han de complir la normativa vigent sobre supressió de barreres arquitectòniques, adaptació acústica, higiene, habitabilitat i seguretat».

Tanmateix valorem positivament que l'Administració Educativa tinga prevists espais per a les Associacions de Pares i Mares i les Associacions Estudiantils. Aquest fet es pot interpretar com un reconeixement a la "Comunitat Escolar" i als seus representants en la vida quotidiana dels Centres, de la qual cosa ens congratulem.

Per contra, lamentem que en la futura Ordre no es tinguen previstes d' altres necessitats del sistema educatiu: centres per a l'Educació de Persones Adultes, Centres de Professors, de Recursos, etc.

Pel que fa a referències puntuals del projecte d'Ordre, volem incidir en els següents aspectes:

- Considerem que tots els centres haurien de disposar de saló d'actes, per ser aquest un espai on poder realitzar activitats de gran grup, que són les que li donen identitat pròpia al centre i les que fan que tot l'alumnat se senta partícep d'una col.lectivitat major que la d'aula o nivell. Considerem que pel seu disseny i funcions per a les que seran construïdes ni el menjador, ni la sala d'usos múltiples hi poden substituir el saló d'actes.

- L'espai físic destinat a menjador i cuina s'hauria de contemplar en tots els centres, ja que considerem que és aquest un servei del qual hauria de gaudir tot l'alumnat. En tot cas, si en la planificació d'un nou centre no es contempla ara aquest servei, després tindrà difícil solució la seua oferta, ja que s'haurien d'habilitar espais que no havien estat concebits per a tal finalitat.

L'aula de música hauria d'estar contemplada per a tots els centres i no només per als de més de 8 unitats, com es desprén del projecte d'Ordre, ja que amb la implantació de la LOGSE l'oferta haurà de ser generalitzada.

Si finalment l'aula destinada a aquesta finalitat en els centres de menys de 8 unitats és la de usos múltiples, aquesta s'haurà de dissenyar comptant amb aquesta peculiaritat (insonorització, espais per als instruments, etc.).

Per últim, remarcar que per a la redacció dels projectes de construcció de centres, en cada municipi o localitat, el Consell Escolar Municipal ha de ser escoltat per a donar compliment a les competències que la Llei 7/1988 li confereixen.

B. RECURSOS HUMANS

La Llei Orgànica d'Ordenació General del Sistema Educatiu, en l'article 58, títol quart: De la qualitat de l'ensenyament, diu el següent al respecte:

1. «Els centres docents estaran dotats dels recursos educatius humans i materials necessaris per a garantir un ensenyament de qualitat.»

2. "Els centres públics disposaran d'autonomia en la seua gestió econòmica en els termes establerts en les lleis."

3. "Les Administracions educatives afavoriran l'exercici de la funció directiva en els centres docents mitjançant l'adopció de mesures que milloren la preparació i l'actuació dels equips directius."

Per a un desenvolupament adequat d'aquests tres punts considerem que l'Administració Educativa Valenciana hauria d'incidir d'una manera especial en:

- Dotació suficient de personal estable i adequat al Projecte Educatiu del Centre.
- Recursos materials, tant didàctics com d'estructura, referents tant a la dotació com al manteniment.
- Aplicació de ràtios òptimes.

- Una magnitud dels centres que possibilite la coordinació real i la comunicació.
- Personal no docent suficient d'acord amb el projecte educatiu.

- Recursos externs a l'abast del centre.
- Formació Permanent del professorat dintre d'horaris laborals.
- Horaris i calendaris escolars flexibles, per tal de poder adaptar-se a les característiques tant geogràfiques com socioculturals de cada zona.

1.- Dotació suficient de personal estable i adequat al Projecte Educatiu de Centre.

Es fa necessari un canvi estructural i funcional segons els principis de democratització, flexibilitat, territorialització i compensació social que hauria de tindre com a conseqüència:

a) Una normativa flexible que s'adeqüe a les necessitats de cada comunitat educativa, de cada zona i de cada PEC.

b) Un increment general de plantilla i no de "professorat de suport", perquè el terme "suport" pot condicionar la seua funció i la de tots els docents d'un centre.

Aquest increment de plantilla ha de possibilitar entre altres qüestions:

- Els departaments d'orientació i coordinació.
- La tasca tutorial i el contacte amb els pares.

- L'atenció a la diversitat i la flexibilització dels grups.
- La formació permanent del professorat.

- Organització dels centres.
- Els serveis de biblioteca, laboratoris, audiovisuals, etc.
- La disminució de les hores lectives dels docents.
- Funcions d'animació interna, social i institucional.
- Les agrupacions a l'escola rural.

c) Un increment específic de l'actual dotació de personal docent per etapa, amb marges que permetesquen adequar la seua actuació, amb una atenció especial a les zones rurals i urbanes marginades.

A més a més considerem necessari i imprescindible, per a la realització de qualsevol PEC, l'existència d'un veritable equip pedagògic. La mobilitat contínua dels docents dificulta l'estabilitat d'aquests equips. Per això caldria assegurar la permanència del docent en el centre un mínim d'anys. Es fa necessari, per tant, incentivar el manteniment dels equips docents per períodes més llargs en general, i especialment en els processos d'experimentacions específiques i plans de formació del professorat que així ho demanen.

2.- Dotació a tots els centres de personal administratiu.

Les tasques administratives i burocràtiques en els centres són assumides en l'actualitat pel personal docent (EGB i Educació Infantil), el que suposa una sobrecàrrega innecessària en el treball estrictament docent.

Es per això que considerem necessari que es dote a tots els centres de personal amb la capacitació administrativa que els permetesca assumir de forma exclusiva aquestes tasques.

En aquest sentit, ens sembla totalment insuficient el punt 4 de l'article 58 (títol 4) de la LOGSE, on parla dels administradors dels centres: "Les Administracions educatives podran adscriure als centres públics un administrador [...], que assumirà a tots els efectes el lloc i les competències del secretari [...]"

3.- Dotació de personal de serveis.

L'Administració ha de garantir, en qualsevol cas, que el centre reunesca les condicions de neteja necessàries per a la seua funció educativa. Igualment, el centre haurà de disposar del personal de serveis que siga necessari amb una contractació normalitzada.

4.- Serveis de suport.

Entenem per serveis de suport aquells que cobreixen les mancances dels centres.

Ha de ser, com dèiem a la primera part de la ponència, a través de les Zones Educatives des d'on s'articulen aquests suports en la formació, recursos i intervenció psicopedagògica.

El suport psicopedagògic i d'orientació ha de pertànyer a l'estructura interna del centre (no necessàriament de presència continuada).

Tots els aspectes que es consideren necessaris per al desenvolupament integral de l'alumnat s'han d'incloure en el PEC, i assumits des d'aquí pels Plans Zonals. Els suports no han d'estar dissenyats ni imposats al marge de les necessitats detectades.

Cal eliminar el caràcter subsidiari de les APAs en la prestació d'alguns d'aquests serveis.

Les característiques que definiran aquests serveis de suport haurien de ser:

- Als serveis de suport se'ls ha de demanar qualitat, presència i eficàcia.
- Han de ser preventius.
- D'àmbit zonal i de fàcil accés.
- Generalitzables.
- Gratuïts.
- Coordinats.

Les prioritats, i sempre partint de que tot centre ha de tenir recursos bàsics, la intervenció dels Serveis de Suport, han d'estructurar-se al voltant de dues línies bàsiques d'actuació:

– Compensar zones i/o centres que per les seues característiques sòcio-econòmiques siga necessari.

– Incentivar projectes explicitats (de centre, col.lectius...). Una incentivació d'aquest tipus és exemplificadora i motivadora.

Cal contemplar el perfeccionament del personal que atén aquests serveis, a partir de la necessària avaluació. En tot cas, es tendirà a que els llocs dels Serveis de Suport estiguen lligats a la docència parcial o temporal.

AREA 2

Implicacions en el desplegament curricular del caràcter col.lectiu de l'avaluació en l'ESO

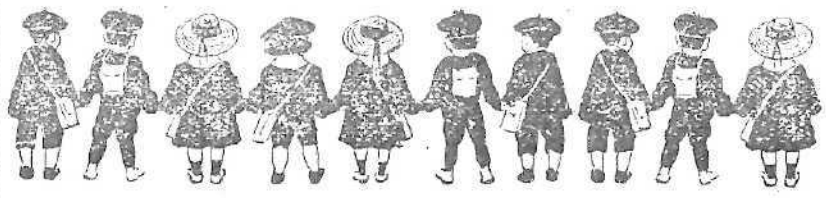

A) L'AVALUACIÓ EN L'ESO

L'article 22é de la LOGSE estableix que l'avaluació en l'ESO serà **contínua i integradora**, essent arreplegat aquest caràcter en l'art. 10é del Decret del Consell de la Generalitat Valenciana pel qual s'estableix el currículum de l'ESO a la Comunitat Valenciana, i afegint-hi que es realitzarà des de les diferents àrees i matèries i tenint en compte els objectius educatius i els criteris d'avaluació establerts.

Aquesta avaluació, segons l'article 11é de l'esmentat Decret, es durà a terme pel conjunt de professors i professores del respectiu grup, el qual actuarà de manera col·legiada, i abastarà tant els aprenentatges dels alumnes com els processos d'ensenyament i la pròpia tasca docent, de tal manera que al llarg del procés d'avaluació s'adoptaran, seguint aquest tipus d'actuació, decisions com ara:

— Promoció de l'alumnat a un cicle o curs següent (11é-3).

— Promoció de cicle o curs amb avaluació negativa en alguna o algunes àrees (13é-1).

— Repetició de curs en primer o segon cicles (13é-2).

— Reforços i adaptacions curriculars que donen lloc a una proposta curricular específica (14é).

— Programes de diversificació curricular (15é).

— No assoliment dels objectius de l'etapa per part de l'alumnat i, per tant, recomanació de passar a programes de garantia social (18é).

B) IMPLICACIONS EN L'ELABORACIÓ DELS PROJECTES CURRICULARS

La presa de decisions d'un abast tan ampli i d'una importància tan greu com són la consideració que un alumne o una alumna, malgrat no haver estat avaluat o avaluada positivament en una àrea, puga promocionar de cicle o curs, o que un alumne o alumna no ha assolit els objectius de l'etapa, etcètera, decisions col·lectives que en ocasions impliquen la neutralització de valoracions positives o negatives de professors o professores individuals, determinen una intervenció aixi mateix conjunta i coordinada en els diferents àmbits d'elaboració i desplegament curriculars corresponents al centre (8é-1), com són:

— En relació amb el projecte curricular d'etapa (8é-2).

— En relació amb els projectes de les diferents àrees i matèries (8é-3).

— En relació amb les programacions concretes del professorat per a un grup en particular (9é).

En aquest sentit la intervenció, necessàriament col·legiada per tal que les decisions puguen ser-ho coherentment també, comporta:

— Un plantejament comú d'objectius en el desenvolupament de les diferents àrees i matèries, la constatació de l'assoliment dels quals serà la base de determinades decisions.

— Una coimplicació de continguts que al llarg de l'etapa es troben altament relacionats.

— Una coordinació metodològica.

— Una convergència en els criteris d'avaluació.

C) CONSEQÜÈNCIES PRÀCTIQUES

De l'anàlisi purament descriptiu que s'acaba de fer de les tasques avaluadores dels equips de professors i professores, de les decisions a què estan abocats a prendre com a culminació dels processos d'avaluació i de les tasques d'organització didàctica que col·lectivament han de dur a terme, es desprén tota una sèrie de conseqüències de caràcter pràctic que també sucintament volem ressaltar.

1. L'avaluació col·legiada exigeix un treball autènticament d'equip, amb les implicacions que açò comporta en l'elaboració i el seguiment de projectes en comú.

2. Aquest tipus d'avaluació està basat en anàlisis avaluadors constants, que no poden limitar-se a les sessions d'avaluació bimensuals o trimestrals a què estem acostumats.

3. La capacitat de decisió en qüestions tan greus com les exposades exigeix una autèntica coordinació i coimplicació no merament formals d'activitats i tasques d'àrees aparentment diferents de la pròpia, de les quals puguen derivar-se els criteris i els elements de juí que legitimen la presa d'aqueixes decisions.

4. La realització d'aquestes tasques de naturalesa didàctica i pedagógica requereix unes condicions si més no de dos tipus:

a) Un marc **espacial** adequat, **temps** per dedicar-s'hi, **materials didàctics** i **condicions** ambientals idònies (edificis, instal·lacions, etcètera).

b) Unes condicions d'índole personal i organitzativa:

— Una **ràtio** professorat/alumnat adequada que permeta les adaptacions curriculars contemplades en la llei.

— Una **jornada** de treball de l'alumnat i del professorat adient.

— Una **càrrega lectiva** per al professorat que li permeta de responsabilitzar-se seriosament de les tasques encomanades.

— Una **formació permanent** dintre de l'horari laboral que deixe al professorat en condicions de proseguir la seua actualització científica i didàctica.

Sense aquestes condicions difícilment s'arribarà a una situació idònia que permeta l'adopció col·legiada i responsable de decisions de la trascendència que la llei atorga als equips de professors i professores en el desplegament de l'ESO i en definitiva del sistema educatiu.

La Jornada Continuada en la Educación Infantil

Uno de los retos que tiene planteados la Reforma es la regulación de la Jornada Escolar. Por las implicaciones que tiene en el día a día del profesorado y del alumnado ha suscitado un debate que ha trascendido al estricto marco escolar para pasar a ser objeto de debate social. La Confederación de STE's apoya y contribuye a este debate lejos de planteamientos corporativos y/o exclusivismos para nadie.

En los últimos meses ha tenido lugar en Andalucía un intenso debate sobre la Jornada Continuada.

Sin escatimar ningún interrogante, nuestro compañero Félix Ortega aborda en el artículo este modelo de jornada en la Educación Infantil, sector que hay que contemplar con sensibilidad y sin dogmatismos apriorísticos.

El debate, sin duda, se extenderá a todos los territorios de las diversas administraciones educativas. Tomemos la palabra, se trata de todos.

La clave a dilucidar y sobre la que concluir, que creemos debemos plantear, es la siguiente:

a) ¿La jornada escolar continuada es perjudicial para el alumnado de la Educación Infantil?. ¿Es positiva o negativa para niños y niñas de estas edades una organización escolar en jornada continuada?.

b) ¿La jornada continuada posibilita mayor o menor calidad del servicio educativo en esta etapa?. ¿Es elemento de calidad?.

Para nuestra exposición hemos seguido fundamentalmente el Informe sobre Jornada Escolar elaborado en 1991 por un grupo de expertos para la Junta de Andalucía.

a) ¿ES PERJUDICIAL O BENEFICIOSA LA JORNADA CONTINUADA EN LA EDUCACION INFANTIL?

Suele afirmarse: "La jornada escolar continuada para el alumnado de estas edades es una barbaridad", o bien, "dicha jornada es beneficiosa y positiva para los niños y niñas de infantil".

Creemos sin embargo que ninguna de las anteriores afirmaciones es ajustada. No conocemos tipo de estudio, informe o persona experta que se pronuncie en estos términos respecto a la jornada escolar continuada en la etapa Infantil, como tampoco en Primaria o Secundaria, si se concibe la escuela como "sistema escolar integrado". Así concebida, la escuela "debe regularse por conceptos de tiempo flexibles, por ritmos de aprendizaje adecuados al desarrollo madurativo de los alumnos y convenientemente estructurados a lo largo de la jornada".

Comparando con el contexto europeo, las instituciones escolares que se organizan en jornadas "continuadas", también llamadas escuelas de media jornada, cuentan con un sistema integrado de actividades culturales y recreativas extralectivas muy organizado, en el que participan activamente las comunidades y municipios. Tal es el caso de Alemania y sobre todo de Dinamarca e Italia. El sistema educativo italiano está empeñado actualmente en posibilitar que todos los escolares de enseñanza elemental y secundaria obligatoria tengan acceso a un "tiempo prolongado", sentido como una demanda social en el marco de una escuela que favorece realmente la igualdad de oportunidades y la justicia social.

Desde el punto de vista bromatológico es obvio que las necesidades nutricionales deben considerarse como un factor importante a la hora de determinar la jornada escolar. Los dos modelos de jornada (partida o continuada) podrían ser adecuados siempre que estuviera previsto un sistema, en el centro o en el hogar, de ingesta alimentaria adecuada, no considerándose conveniente por su repercusión negativa en estos aspectos una escolarización a tiempo concentrado que no prevea tales circunstancias.

Los expertos no establecen diferencia entre Educación Infantil y Primaria específicamente. Propugnan jornada partida tanto para Primaria como para Infantil, y no así jornada continuada para Primaria y partida para Infantil. Luego, desde la vertiente bromatológica podemos concluir: no es más grave o perjudicial la jornada continuada para Infantil de lo que pueda serlo, si lo fuera, para Primaria.

Desde el punto de vista psicológico los expertos señalan para la Educación Infantil: por las características del niño de estas edades toda actividad, incluidas el juego, la alimentación, el sueño o los hábitos de autocuidado, ha de tener carácter educativo. Las actividades deben ser variadas y no excesivamente prolongadas. La duración de cada actividad ha de ajustarse al ritmo de cada grupo y de cada niño. Ritmo que varía sustancialmente desde 0 a 6 años y que se ve fácilmente alterado. Todo ello aconseja una jornada escolar flexible que se pueda ajustar a las necesidades individuales.

Se aprecia que los expertos no se pronuncian por jornada partida o continuada sino por jornada flexible.

Desde el punto de vista social, los expertos precisan que ha de sopesarse:

– El riesgo de la jornada concentrada o reducción del tiempo escolar en los sectores más desfavorecidos.

– La necesidad de ámbitos flexibles en la jornada. Es más, la reducción de jornada escolar o la jornada escolar sólo de mañana en Infantil, sin actividades también de la tarde en un tipo de jornada flexible perjudicaría aún más a las mujeres y especialmente a las de sectores desfavorecidos, al ser éstas quienes normalmente se ocupan de la crianza.

Desde el punto de vista pedagógico pueden deducirse diversos modelos de jornada escolar, igualmente adecuados y que dependerán de los diversos factores externos e internos que puedan incidir en cada lugar sobre los centros.

En los casos en que se disponga no sólo de actividades escolares en horario regular sino de una ampliación de las mismas por las diversas iniciativas sociales o administrativas, así como de servicios de comedor para atender necesidades nutritivas, se podrá avanzar hacia un modelo de escuela a tiempo completo con jornada prolongada y continua, que no tendría ningún inconveniente desde el punto de vista pedagógico y curricular. Sería la ESCUELA A TIEMPO COMPLETO.

El modelo de escuela a tiempo completo debe establecerse con la flexibilidad requerida para responder a las exigencias diferenciadas del alumnado en las diferentes etapas del sistema educativo (4-2, 12-16, 16-18).

Los expertos no establecen tampoco diferencia entre el 2.º Ciclo de Infantil y la Primaria pues proponen una mayor duración de la presencia del alumno en el centro que para Secundaria, pero ello tanto para Infantil (2.º Ciclo, dado que del 1.º Ciclo la Administración Educativa no se responsabiliza al no ser obligatorio) como para Primaria.

En definitiva, desde ninguna de las perspectivas analizadas por los expertos puede concluirse que la jornada escolar continuada en Infantil (y en concreto en el ciclo 4-6) sea más perjudicial o beneficiosa que en otras etapas educativas.

La jornada escolar continuada no es más positiva o negativa que la jornada partida, por si misma según la distribución horaria diaria, sino que está en función de otros factores que inciden en cada centro, aun cuando el modelo de jornada puede facilitar o dificultar esos otros factores.

B) ¿LA JORNADA CONTINUADA CONLLEVA MAYOR CALIDAD DEL SERVICIO?

Cualquier solución sobre la jornada debe emprenderse bajo el criterio de que suponga un avance en la mejora de la calidad de la formación del alumnado y bajo la perspectiva de conseguir mejorar las condiciones de formación de los sectores más desfavorecidos.

La jornada escolar –continuada o no– no es un parámetro que por sí mismo determine de manera inmediata o unívoca la calidad del servicio educativo o su actuación para superar injustas desigualdades. De nada valdría un esquema temporal presuntamente ideal de organización de las actividades formativas si no va acompañado de recursos, servicios materiales y personales exigidos por una enseñanza de calidad ni de medidas compensatorias.

La organización temporal de la actividad escolar debe convertirse en el marco que facilite el funcionamiento flexible de los diversos elementos escolares.

Los expertos, en su serie de recomendaciones finales, señalan: la organización temporal de las actividades no debe ser única para todo el sistema educativo no universitario. Por sus exigencias específicas la organización horaria de la Educación Infantil y Primaria no tiene que coincidir con la establecida en Secundaria, debiéndose diferenciar incluso entre Educación Infantil y Educación Primaria, especialmente para los niños menores de 4 años.

Es decir, como recomendación final vuelven a pronunciarse por la conveniencia de jornada escolar no "comprimida" ni "concentrada" para Infantil y Primaria, siendo la única vez a lo largo de todo el Informe que hablan de diferenciar Infantil y Primaria, singularmente para el 1.º Ciclo de Infantil. Esta recomendación, que no consideramos profundamente coherente con los análisis y conclusiones expuestos en el Informe, es sustituída, en el caso de los sectores sociales más desfavorecidos, por esta otra: la conveniencia de la jornada escolar de tiempo completo. Este esquema de organización escolar contempla la realización por el alumnado de las actividades lectivas en períodos amplios y prolongados, integrando en el mismo las actividades extralectivas que se lleven a cabo, y sin necesidad de desplazarse a sus domicilios para la ingesta alimentaria.

En este modelo, donde se mejoraría la oferta de actividades y recursos, es preciso articular y favorecer la máxima participación posible de las distintas Administraciones –estatales, regionales y locales, culturales, deportivas y educativas– para conseguir una optimación de los recursos disponibles y para potenciar un compromiso general de la sociedad hacia la mejora de las posibilidades de promoción y formación de los sectores sociales más desfavorecidos.

Finalmente indiquemos que los diferentes argumentos usados por profesorado, padres y madres o Administraciones para sustentar sus posiciones favorables o contrarias a la implantación de la jornada continuada (escolar para el alumnado y laboral para el profesorado) carecen de rigor y seriedad en bastantes ocasiones. En muchos casos se rebuscan los argumentos para intentar justificar la propia posición de cada sector implicado en esta problemática.

Creemos por el contrario que los distintos argumentos usados quedan respondidos con la exposición aquí hecha, basada en el Informe de los expertos indicado.

Por ello concluimos que la única razón de peso para dificultar la implantación progresiva de la jornada laboral continuada para el profesorado y de la jornada escolar continuada ("escuela de tiempo completo") para el alumnado reside en la negativa de las Administraciones –educativa y otras– a gastar más dinero en educación, a ir financiando progresivamente las actividades extracurriculares en Infantil, Primaria o Secundaria en aquellos centros cuyas Comunidades Educativas la vayan demandando. Comprobamos asimismo la certeza y justeza de la posición mantenida por la Confederación y por sus sindicatos en cuanto al modelo de jornada continuada exigido, que viene a ser avalado también por este grupo de expertos en su Informe. ❑

FELIX ORTEGA